

การออกแบบหนังสือภาพ เทคนิคPAPER SCULPTURE

เรื่อง “ เมากลิ้งหมาป่า ”

PAPER SCULPTURE FOR BOOK DESIGN

“ THE JUNGLE BOOK ”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิตศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การออกแบบหนังสือภาพ เทคนิคPAPER SCULPTURE เรื่อง “ เมาคีลูกหมาป่า ”

PAPER SCULPTURE FOR BOOK DESIGN

“THE JUNGLE BOOK”

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิตศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 24/6/2554
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสริมสุข เขียวสุนทร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบหนังสือภาพ เทคนิคPAPER SCULPTURE

เรื่อง “ เมาคติลูกหมาป่า ”

PAPER SCULPTURE FOR BOOK DESIGN

“ THE JUNGLE BOOK ”

၃၈

นางสาวจุฑาภรณ์ ละอองกลาง

สาขาวิชา

นิเทศศิลป์

កិច្ច

สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์

ปีการศึกษา

2553

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสริมสุข เขียวสุพรรณ

บทคัดย่อ

หนังสือสำหรับเด็ก นอกจากเนื้อหาของหนังสือที่ส่งเสริมในการเรียนรู้ และสร้างประสบการณ์สำหรับเด็กแล้ว ภาพประกอบยังมีบทบาทอย่างสูงในการที่จะทำให้เด็กกระตือรือร้นที่จะสนใจอ่านหนังสือด้วย ดังนั้นภาพประกอบสำหรับเด็กจึงมีบทบาทและหน้าที่ของมัน ซึ่งโครงการนี้จึงอยากนำเสนอภาพประกอบผ่านเรื่องราว “แมคตินูกหมาป่า” ที่เป็นส่วนหนึ่งของความรู้เพิ่มเติมกิจกรรมลูกเสือสำรองที่ได้ๆต้องเรียนรู้ในชั้นประถม ซึ่งรวมเอาเรื่องราวต่างๆไว้ดังนี้ ประวัติผู้แต่งแมคตินู, เนื้อเรื่องแมคตินู, กำเนิดแมคตินู, แมคตินูเข้าฝูง, แมคตินูกดักพาตัว, แมคตินูออกจากป่า, แมคตินูปบแม่, อวสานเชอร์คาน, แมคตินูช่วยแม่ให้พ้นภัย, แมคตินูผจญภัย, แมคตินูกลับสู่สังคมมนุษย์ และข้อคิดจากเรื่องเพื่อสอนใจเด็กๆ

ในปัจจุบันมีระบบการพิมพ์สมัยใหม่ที่ทำให้ภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กงดงาม ปรากฏและมีความสมบูรณ์ บวกกับรูปแบบและเทคนิคการสร้างสรรค์ที่หลากหลายน่าสนใจต่อเด็กเป็นอย่างมาก ในการออกแบบภาพประกอบโครงการนี้ใช้เทคนิค Paper Sculpture ในการสร้างภาพประกอบด้วยการพับ ม้วน ทำให้ภาพดูมีมิติจากกระดาษเพียงแผ่นบางๆ ผลงานที่ออกมาเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจภาพในชีวิตประจำวันตามเรื่องราวในเรื่อง

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ถูกลงไปได้ด้วยดี ต้องใช้เวลานานและความอดทนในการทำงาน ศิลปะนิพนธ์ในครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าการที่เราจะออกแบบอะไรซักอย่าง เราต้องศึกษาเรื่องเรื่องนั้นให้ถ่องแท้เสียก่อน ด้วยคำแนะนำจากอาจารย์ทุกท่านที่ช่วยชี้แนะ และเพื่อนๆ ช่วยเหลือมาตลอด จนกระทั่งศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบคุณ ครอบครัวที่คอยให้กำลังใจและให้คำปรึกษาเสมอมาในทุกเรื่อง อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสริมสุข เขียรสุนทร และอาจารย์เสาวภา, อาจารย์พรรณศรี, อาจารย์ทรงศิริ, อาจารย์ไพบุลย์ ที่คอยให้คำแนะนำต่างๆ ในการออกแบบ และเพื่อนๆ ทุกคน ทั้งเพื่อนนิเทศศิลป์ และเพื่อนไฟใต้ที่มาช่วยถ่ายภาพให้จนได้มาเป็นภาพถ่ายที่สวยงาม และเพื่อนร่วมห้องต่างคณะที่เข้าใจในการทำงานเสมอมาคอยช่วยเหลือและคอยให้กำลังใจเรื่องมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง

บทที่

1	บทนำ	1
	ความเป็นมาของโครงการ	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
	ขอบเขตของโครงการ	2
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
2	การรวบรวมข้อมูล	4
	เมคคัสติกหมาป่า	4
	2.1 ประวัติผู้แต่ง	4
	2.2 เนื้อเรื่อง	5
	กำเนิดเมคคัสติก	5
	เมคคัสติกเข้าฝูง	5
	เมคคัสติกถูกลักพาตัว	5
	เมคคัสติกออกจากป่า	5
	เมคคัสติกพบแม่	5
	อวสานแฮร์คาน	5
	เมคคัสติกช่วยแม่ให้พ้นภัย	5
	เมคคัสติกผจญภัย	5
	เมคคัสติกกลับสู่สังคมมนุษย์	6
	2.3 ข้อคิดจากเรื่อง	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
3 การวิเคราะห์ข้อมูล	7
เทคนิค Paper Sculpture	7
3.1 ประเภทของ Paper Sculpture	11
ลักษณะ Paper Sculpture แบ่งตามลักษณะงานกระดาษ.....	16
ลักษณะ Paper Sculpture แบ่งตามกระดาษที่เลือกใช้.....	20
3.2 การเลือกกระดาษในงาน Paper Sculpture	23
ระดับความหนา – บางของกระดาษ.....	23
ลักษณะพื้นผิวของกระดาษ (Texture).....	24
4 ขั้นตอนการทำงาน	25
การออกแบบภาพประกอบหนังสือนิทานสำหรับเด็ก	25
4.1 หน้าที่และบทบาทของภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก	25
4.2 ลักษณะของภาพประกอบที่ดี.....	26
4.3 สิ่งที่ไม่ควรมีในภาพประกอบหนังสือเด็กควรมี	27
4.4 ชนิดและประเภทของภาพประกอบหนังสือเด็ก	29
4.5 การออกแบบและกำหนดภาพ	30
4.6 การเลือกใช้กระดาษ	35
4.7 ขนาดและสีของตัวอักษรในหนังสือสำหรับเด็ก	35
4.8 การเลือกใช้สี	37
4.9 การจัดรูปเล่มหนังสือสำหรับเด็ก	41
5 การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น	45
5.1 ศึกษาตัวอย่างภาพประกอบหนังสือและ website เรื่องแมคคิ	45
5.2 วิเคราะห์ข้อมูล	46
เนื้อเรื่อง	46
ตัวละครและฉาก.....	47
ยุคสมัยและวัฒนธรรมของอินเดีย	54
5.3 สรุปขอบเขตเนื้อหา	57
5.4 วางแนวทางการออกแบบ.....	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6	ขั้นตอนการออกแบบ	58
	6.1 แบบร่างครั้งที่ 1	58
	6.2 แบบร่างครั้งที่ 2	60
7	ผลงานชิ้นสุดท้าย	65
	ปกหน้าและหลังหนังสือ แมคทีลูกหมาป่า	65
	รองปกในและหน้าข้อมูลต่างๆของหนังสือ	66
	หน้าประวัติผู้แต่ง	67
	ฉากต่างๆในเรื่อง	67
	หน้าข้อคิดจากเรื่อง	72
8	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	73
	บรรณานุกรม	74
	ประวัติผู้เขียน	75

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.1 Paper Sculpture ที่ทำเลียนแบบรูปทรงธรรมชาติ	8
ภาพที่ 3.2 Paper Sculpture ที่นำไปใช้ในงานโฆษณา	9
ภาพที่ 3.3 Paper Sculpture มีหลักการออกแบบเช่นเดียวกับการออกแบบสองมิติ	10
ภาพที่ 3.4 Paper Sculpture โดย Jeff Nishinaka	11
ภาพที่ 3.5 Paper Sculpture ขนาดใหญ่ในล็อบบี้ของ ANA Hotel in Tokyo	12
ภาพที่ 3.6 Paper Sculpture ในงานโฆษณา โดย Jeff Nishinaka	13
ภาพที่ 3.7 ศิลปิน Carlos Meira	14
ภาพที่ 3.8 Paper Sculptures by Carlos Meira	14
ภาพที่ 3.9 Paper Sculptures by Carlos Meira และภาพขณะทำงานของ Carlos Maeira	15
ภาพที่ 3.10 Paper Sculpture ในงานโฆษณา โดย Carlos Maeira	15
ภาพที่ 3.10 Peter Callesen	16
ภาพที่ 3.11 Transparent God	17
ภาพที่ 3.12 On the other Side	17
ภาพที่ 3.13 Fall	17
ภาพที่ 3.14 Sher Christopher	18
ภาพที่ 3.15 Paper Sculptures by Sher Christopher	18
ภาพที่ 3.15 Emma Van Leest	19
ภาพที่ 3.16 การทำงานของ Emma Van Leest	19
ภาพที่ 3.17 Paper Sculptures by Jonathan Milne	20
ภาพที่ 3.18 Paper Sculptures by Jen Stark	21
ภาพที่ 3.19 Paper Sculpture ในงานโฆษณา โดย Su Blackwell	22
ภาพที่ 5.1 ตัวอย่างหนังสือภาพประกอบนิทาน แมคกลีลูปหมาป่า	45
ภาพที่ 5.2 แผนที่เมืองบอมเบย์ตั้งอยู่ฝั่งตะวันตกของอินเดีย	46
ภาพที่ 5.2 ลักษณะป่าของแต่ละทวีปในแผนที่โลก	47
ภาพที่ 5.3 ลักษณะป่าดงดิบ	47
ภาพที่ 5.4 ลักษณะป่าดงดิบ	48
ภาพที่ 5.5 ลักษณะป่าดงดิบในฤดูอื่นๆ	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.6 เสื้อดำหรือเสื้อขาว	49
ภาพที่ 5.6 ถิ่นที่อยู่อาศัยของเสื้อดำหรือเสื้อขาว	50
ภาพที่ 5.7 เสื้อโคร่งเบงกอล	51
ภาพที่ 5.8 หมี่ควายหรือหมี่ดำ	52
ภาพที่ 5.9 ควายป่า	53
ภาพที่ 5.10 ลักษณะบ้านเรือนในอินเดีย	54
ภาพที่ 5.11 บ้านเรือนที่ใช้ฟางมุงหลังคา ตัวบ้านทำจากฟาง , ไม้ไผ่	54
ภาพที่ 5.12 ทำจากดินบ้างตกแต่งลวดลายบนผนังบ้าน	54
ภาพที่ 5.13 การแต่งกายหญิงของชาวอินเดีย	55
ภาพที่ 5.14 การแต่งกายชายของชาวอินเดีย(Kurta Pajamas)	56
ภาพที่ 5.15 โทนสีกระดาดต่างๆ ในภาพประกอบ	57
ภาพที่ 6.1 แบบร่างครั้งที่ 1 ฉากที่ 1-4	58
ภาพที่ 6.2 แบบร่างครั้งที่ 1 ฉากที่ 5-8	58
ภาพที่ 6.3 แบบร่างครั้งที่ 1 ฉากที่ 9	58
ภาพที่ 6.4 แบบร่างครั้งที่ 2 ฉากกำเนิดเมาคลี	60
ภาพที่ 6.5 แบบร่างครั้งที่ 2 ฉากเมาคลีเข้าฝูง	60
ภาพที่ 6.6 แบบร่างครั้งที่ 2 ฉากเมาคลีถูกลักพาตัว	60
ภาพที่ 6.7 แบบร่างครั้งที่ 2 ฉากเมาคลีออกจากป่า	61
ภาพที่ 6.8 แบบร่างครั้งที่ 2 ฉากเมาคลีพบแม่	61
ภาพที่ 6.9 แบบร่างครั้งที่ 2 ฉากจากอวสานแฮร์คาน	61
ภาพที่ 6.10 แบบร่างครั้งที่ 2 ฉากเมาคลีช่วยแม่ให้พ้นภัย	62
ภาพที่ 6.11 แบบร่างครั้งที่ 2 ฉากเมาคลีผจญภัย	62
ภาพที่ 6.12 แบบร่างครั้งที่ 2 ฉากเมาคลีกลับสู่สังคมมนุษย์	62
ภาพที่ 6.13 แบบร่างครั้งที่ 2 ภาพหน้าปกหนังสือนิทานเรื่องเมาคลีถูกลักพาตัว	63
ภาพที่ 6.14 แบบร่างครั้งที่ 2 ภาพหลังปกหนังสือนิทานเรื่องเมาคลีถูกลักพาตัว	63
ภาพที่ 6.15 เตรียมกระดาดสีที่ต้องการใช้	64
ภาพที่ 6.16 เตรียมอุปกรณ์	64
ภาพที่ 6.17 ลอกภาพลงในกระดาดสี	64
ภาพที่ 6.18 ตัดรูปตามที่ได้วาดไว้	64
ภาพที่ 6.19 นำไม้ถักนิตตั้งม้วนตรงขอบกระดาด	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.20 ได้ชิ้นส่วนต่างๆ ที่คู่มือมีติดมากขึ้นจากกระดาษแบนๆ	64
ภาพที่ 7.1 หน้าปกหน้าและหลังหนังสือ แมคลีลูกหมาป่า	65
ภาพที่ 7.2 หน้าปกกรองด้านในหนังสือ แมคลีลูกหมาป่า	66
ภาพที่ 7.3 หน้าข้อมูลต่างๆของหนังสือ แมคลีลูกหมาป่า	66
ภาพที่ 7.4 หน้าประวัติผู้แต่งเรื่อง แมคลีลูกหมาป่า	67
ภาพที่ 7.5 Paper Sculptures จากกำเนิดแมคลี	67
ภาพที่ 7.6 Paper Sculptures จากแมคลีเข้าฝูง	68
ภาพที่ 7.7 Paper Sculptures จากแมคลีถูกลักพาตัว	68
ภาพที่ 7.8 Paper Sculptures จากแมคลีออกจากป่า	69
ภาพที่ 7.9 Paper Sculptures จากแมคลีพบแม่	69
ภาพที่ 7.10 Paper Sculptures จากอวสานแฮร์รีคาน	70
ภาพที่ 7.11 Paper Sculptures จากแมคลีช่วยแม่ให้พ้นภัย	70
ภาพที่ 7.12 Paper Sculptures จากแมคลีผจญภัย	71
ภาพที่ 7.13 Paper Sculptures จากแมคลีกลับสู่สังคมมนุษย์	71
ภาพที่ 7.14 ข้อคิดที่ได้จากเรื่องแมคลีลูกหมาป่า	72

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ผู้ใหญ่ถ่ายทอดความคิด จินตนาการ ผ่านเรื่องเล่าในนิทานทั้งที่อิงความเป็นจริง และที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ ไปสู่เด็กที่ยังไม่รู้จักโลกภายนอก เป็นการถ่ายทอดข้อมูลจาก คนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง วัฒนธรรมมนุษย์ใช้นิทานเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ความคิด ความฝัน และแรงบันดาลใจ นิทานมีความสำคัญกับเด็กๆ นิทาน ช่วยส่งเสริมจินตนาการ เนื่องจากเด็กคิดเป็นภาพ ดังนั้นนิทานจะมีส่วนช่วยกระตุ้นการคิดเป็นภาพของเด็กได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ เป็นสื่อการเรียนรู้ต่อการพัฒนาการทางสมองและเรียนรู้ โลกภายในสู่โลกภายนอกได้อย่างดียิ่ง

โดยนำเสนอเรื่องราวของ แมคสีลูปหมาป่า เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ผ่าน จินตนาการจากตัวละครในนิทานภาพประกอบ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ศึกษาการออกแบบภาพประกอบด้วยเทคนิค Paper Sculpture
2. ออกแบบหนังสือ และภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและเหมาะสมกับ กลุ่มเป้าหมาย
3. ให้ข้อคิดเรื่องคุณธรรม คติสอนใจ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่าง ๆ จากหนังสือ ภาพประกอบและช่วยปลูกฝังและกล่อมเกลาจิตใจเด็กให้มีคุณธรรมประจำใจ
4. เสริมสร้างพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และกระตุ้นให้เด็กมีจินตนาการ
5. สร้างความผูกพันระครอบครัวและเด็กได้เรียนรู้วิธีการสื่อสารระหว่างบุคคล

1.3 ขอบเขตของโครงการ

หนังสือภาพขนาด 22.5 x 30 เซนติเมตร จำนวน 1 เล่ม ภายในหนังสือเป็นภาพประกอบจากเรื่องแมคลีลูกหมาป่าและแบ่งเป็นบท ดังนี้

1. ประวัติผู้แต่ง
2. เนื้อเรื่องแมคลี
 - กำเนิดแมคลี
 - แมคลีเข้าฝูง
 - แมคลีถูกลักพาตัว
 - แมคลีออกจากป่า
 - แมคลีพบแม่
 - อวสานแฮร์คาน
 - แมคลีช่วยแม่ให้พ้นภัย
 - แมคลีพิชญภัย
 - แมคลีกลับสู่สังคมมนุษย์
3. ข้อคิดจากเรื่อง

1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. รวบรวมข้อมูล
 - 1.1 ศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาเด็กด้านความชอบ ความสนใจ ของแต่ละช่วงวัย
นิทานที่เด็กสนใจ ตามความต้องการและพัฒนาการตามวัยต่างๆ
 - 1.2 รวบรวมข้อมูลในแง่ของเนื้อหาเรื่องแมคลีลูกหมาป่า เพื่อนำมาคัดเลือก
เรื่องที่ต้องการจะนำเสนอ
2. วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น
 - 2.1 วิเคราะห์ข้อมูลเนื้อเรื่อง ตัวละคร
 - 2.2 วิเคราะห์ข้อมูลยุคสมัย วัฒนธรรมความเป็นอยู่ในเรื่อง แล้วนำมาตีความ
 - 2.3 สรุปขอบเขตเนื้อหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ศึกษาและกำหนดรูปแบบการนำเสนอ ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและเนื้อหา
 - 3.1 ศึกษาการสร้างภาพจากงานกระดาษ paper sculpture ในแบบต่างๆ
 - 3.2 ศึกษาการออกแบบหนังสือ วัสดุ และเทคนิคการพิมพ์ ทำการจัดพิมพ์และประกอบรูปเล่ม
4. นำเสนอและพัฒนาแบบร่าง
5. การสร้างสรรค์ผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แมคลีลูกหมาป่า

2.1 ประวัติผู้แต่ง

โจเซฟ รัดยาร์ด คิปลิง (Joseph Rudyard Kipling)

แมคลีลูกหมาป่า(The Jungle Book) เป็นเรื่องที่ใช้ประกอบการเรียนกิจกรรมลูกเสือ
สำรอง นวนิยายชุดนี้เขียนโดย รัดยาร์ด คิปลิง นักเขียนชาวอังกฤษ ตีพิมพ์ในนิตยสาร ระหว่างปี
ค.ศ. 1893-1894 ขณะนั้นเขาใช้ชีวิตอยู่ที่เมืองเวอร์มอนต์ สหรัฐอเมริกา

เนื้อเรื่องในนวนิยาย กล่าวถึง แมคลี เป็นเด็กทารกที่หลุดหลงจากพ่อแม่ในป่าลึกของ
อินเดีย และเติบโตมาโดยการเลี้ยงดูจากหมาป่าตัวผู้ รัดยาร์ด คิปลิงเขียนเรื่องนี้จากประสบการณ์
ที่ใช้ชีวิตวัยเด็กตั้งแต่เกิด จนอายุ 6 ปี ณ เมืองบอมเบย์ ประเทศอินเดีย

2.2 เนื้อเรื่อง

1. กำเนิดแมคลี

แมคลีพลัดหลงกับพ่อแม่ เด็กน้อยได้รับความช่วยเหลือจากหมาป่า และได้เป็นสมาชิกของ
ครอบครัวหมาป่า นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เนื่องจากเด็กน้อยไม่มีขนเหมือนลูกหมา พ่อแม่หมา
ป่าจึงเรียกว่า “แมคลี” ซึ่งแปลว่า ลูกคนนั่นเอง

2. แมคลีเข้าฝูง

ในคืนวันนัดประชุมรับรองลูกหมาป่าเข้าฝูง ณ ฝาประชุม หัวหน้าฝูงหมาป่า“อาเคล่า” เป็น
ประธาน พ่อแม่หมาป่าพาแมคลีมาให้ที่ประชุมรับรองการเป็นสมาชิกด้วย มีหมาป่ากลุ่มหนึ่งไม่
รับรองแมคลี แต่หมีเฒ่า“บาตู” และเสือด้า“บาเคียร์รา”ให้การรับรองทำให้แมคลีได้เข้ามาอยู่ในฝูง
อย่างมีความสุข

3. เมาคลิตถูกลักพาตัว

เมาคลิตเติบโตเป็นเด็กที่โอบอ้อมอารีจึงเป็นที่รักของฝูงสัตว์ วันหนึ่งขณะที่เมาคลิต บาลู บาเคียร์รา นอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้พวกลิงได้แอบมาลักตัวเมาคลิตพาขึ้นไปบนต้นไม้ เพื่อให้เป็นหัวหน้าฝูง ภายหลังบาลู บาเคียร์รา เข้าไปช่วยเหลือเมาคลิตออกมาได้

4. เมาคลิตออกจากป่า

คืนหนึ่งฝูงหมาป่าเรียกประชุมเพื่อแชร์กันทำการุณยให้พวกหมาป่าหนุ่มๆ เลิกนับถืออาเคล่า และให้เกลียดเมาคลิต บาเคียร์ราจึงได้เตือนให้เมาคลิตระวังอันตรายจากแชร์กัน แต่ในที่สุดเมาคลิตก็ต้องออกจากป่าในวันนัดประชุม เพราะคำยุแหย่ของแชร์กัน

5. เมาคลิตพบแม่

เมาคลิตเข้าหมู่บ้าน โดยไม่เข้าใจภาษาคนและพูดไม่ได้ คนในหมู่บ้านมองเมาคลิตด้วยความแปลกใจ แต่มีหญิงคนหนึ่ง ชื่อ นางเมฆชั่ว เชื่อว่า เมาคลิตคือ “นาง” ลูกของนางที่หายไปในครั้งนี้ นางและสามีเข้าไปในป่านางจึงรับเมาคลิตมาเลี้ยง และสอนให้พูดภาษาคนในทุกๆ วัน เมาคลิตทำหน้าที่นำควายไปเลี้ยงที่ชายป่า

6. อวสานแชร์กัน

เมาคลิตคิดอุบายที่จะฆ่าเสือแชร์กัน โดยดักฝูงควายออกเป็น 2 ฝูง ฝูงหนึ่งดักไปปิดช่องเขาไว้ อีกฝูงหนึ่งดักไล่เสือแชร์กันเข้าไปในช่องเขานั้น แชร์กันจึงถูกฝูงควายเหยียบตาย จากนั้นเมื่อนายพรานผู้หนึ่งผ่านมาพบศพแชร์กันและต้องการหนังของแชร์กัน แต่เมาคลิตไม่ยอมให้นายพรานโกรธจึงยุแหย่ให้ชาวบ้านเกลียดชังและจับไล่เมาคลิตออกจากหมู่บ้าน

7. เมาคลิตช่วยแม่ให้พ้นภัย

เมาคลิตตัดสินใจกลับเข้าป่า และเอาหนังแชร์กันไปที่ลานหินให้อาเคร่าขึ้นนั่ง ทำให้ฝูงหมาป่ายอมรับอาเคล่าและเมาคลิตอีกครั้ง นายพรานผู้ให้ชาวบ้านจับนางเมฆชั่วไปขังไว้เพื่อลงโทษ เมาคลิตรู้เรื่องจึงขอร้องให้เสือดำบาเคียร์รา และพี่น้องหมาป่า ช่วยจนสามารถพานางเมฆชั่วออกจากหมู่บ้าน และพาไปยังเมืองข่านหิวาระ

8. เมาคลิตผจญภัย

เมาคลิตพบ “คา” พญางูเหลือม คา ได้พาเมาคลิตไปดูถ้ำมหาสมบัติ ซึ่งมีงูเห่าเผือก ผีสมบัติน้อย เมาคลิตได้แย่งเอาของงูจากงูเห่าเผือก เสือดำบาเคียร์ราบอกว่าของงูนี้จะนำความเดือดร้อนมาให้ เมาคลิตจึงขว้างของงูทิ้งไป แต่ของงูกลับเป็นสาเหตุให้คนฆ่ากันตายถึง ๖ คน เมาคลิตจึงนำของงูกลับไปคืนให้งูเห่าเผือก

9. เมาคลิกกลับสู่สังคมมนุษย์

เมาคลิกได้พบกับนางเมชชัวอีกครั้ง นางได้ขอร้องให้เมาคลิกไปอยู่ด้วย เมาคลิกจึงกลับมาปรึกษากับพี่น้องหมาป่า บาลู และบาเคียรา สัตว์ทุกตัวต่างสนับสนุนให้เมาคลิกกลับไปอยู่กับนางเมชชัว เมาคลิกจึงกลับเข้ามาอยู่ในหมู่บ้านอีกครั้ง เขาเริ่มต้นชีวิตใหม่อย่างมีความสุข ต่อมาเขาได้เป็เจ้าหน้าที่รักษาป่าไม้และแต่งงานกับหญิงงามคนหนึ่ง ทั้งสองอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

2.3 ข้อคิดจากเรื่องเมาคลิก

- การเลือกทางเดินดำรงชีวิต อย่างถูกครรลองในเส้นทางของตนเอง เป็นสิ่งที่ดีที่สุด จากเรื่องสัตว์ทุกตัวลงความเห็น ว่า หากมีเมาคลิกอยู่ในฝูงจะเป็นเป้าของพวกนายพราน ซึ่งก็จะเป็นอันตรายต่อทั้งตัวเมาคลิกเองและฝูง บาลูและบาเคียราเข้าใจข้อนี้ดี จึงโน้มน้าวให้ เมาคลิก ออกจากป่าไป

- แรกเริ่มที่เข้าไปใน หมู่บ้าน เมาคลิก กลายเป็นตัวประหลาดสำหรับทุกคน เขาต้องพยายามอย่างมากในการปรับตัว ทั้งการเรียนภาษา มารยาทในสังคม การใช้ชีวิตประจำวันฯ หลายครั้งที่เมาคลิกท้อแท้และคิดจะกลับไปป่าแล้วไม่ออกมาอีก แต่บาลู บาเคียรา ครอบครัวหมาป่าและสมาชิกในฝูงต่างก็คอยให้กำลังใจ

บทที่ 3

เทคนิค PAPER SCULPTURE

ประติมากรรมกระดาษ (Paper Sculpture) เป็นศิลปะการประดิษฐ์ขึ้นรูปด้วยกระดาษ มีทั้ง แบบภาพนูนต่ำ ภาพลอยตัว และสื่อผสมที่ใช้วัสดุที่ทำมาจากกระดาษเป็นหลัก ซึ่งมีทั้งงาน เปเปอร์มาเช่ และงาน 3D Paper art ที่มีลักษณะของมิติที่สมจริง ความหลากหลาย ของศิลปะ กระดาษ เริ่มจากการพับกระดาษง่ายๆ ที่ทำเล่นกันตั้งแต่เด็กๆ เช่นการ พับ นก การพับ เครื่องบิน ไปจนถึงการพับกระดาษที่ต้องใช้จินตนาการ ที่มีความสลับซับซ้อนเกิดเป็นรูปร่างต่างๆ จาก กระดาษแผ่นบางๆ กลายเป็นรูปทรงสามมิติ ที่เลียนแบบธรรมชาติได้อย่างน่ามหัศจรรย์กระดาษ เป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ ถ่ายทอดประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรม วิทยาการและความก้าวหน้าของ มนุษยชาติมาหลายพันปีและจะคงความมหัศจรรย์ต่อไป ในอนาคตแม้ปัจจุบัน โลกมีการ เปลี่ยนแปลงมาใช้ในการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ศิลปะรูปแบบใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์ด้วย อุปกรณ์ดิจิทัลบนเครื่อง คอมพิวเตอร์หลากหลายชิ้นแต่ท้ายสุดก็มาจบลงบนแผ่นกระดาษ โดยเฉพาะความคลาสสิกของศิลปะ กระดาษที่สร้างขึ้น ด้วยสมองและสองมือธรรมดาๆ นี่เอง

ปัจจุบันวงการ โฆษณาและงานพิมพ์นำประติมากรรมกระดาษมากระตุ้นความสนใจ แก่ผู้บริโภค ประติมากรรมกระดาษทำให้งานดูมีชีวิต มีแสงเงาด้วยการพับ โค้ง ม้วน ผลงานที่ ออกมาจะเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจในชีวิตประจำวัน หรือเหนือจริงที่อาจเหมือนจริง หรือดูเป็น นามธรรม บางครั้งมีการเติมเต็มด้วยการวาดภาพระบายสีลงไป เพิ่มเติมภาพประกอบซึ่งสร้างความพึงพอใจให้แก่วงการออกแบบนิเทศศิลป์เป็นอย่างมาก แม้ว่า Paper Sculpture มีมานานแล้ว แต่ยังคงไว้ซึ่งเสน่ห์ของรูปแบบและพื้นผิวของกระดาษ ซึ่งล้วนทำให้ผู้ชมเกิดจินตนาการ ได้ ทั้งสิ้น

กระดาษแผ่นบางๆ สามารถเป็นสื่อเกี่ยวกับภาพประกอบโดยธรรมชาติได้ เพียงแค่ เราเลือกหยิบเศษไม้ พืชผัก หรือเส้นใยฝ้าย นำมาผสมน้ำแล้วประทับลงบนกระดาษอาศัยการ จัดการด้านองค์ประกอบทางศิลป์ เราก็สามารถสร้างสื่อทางงานศิลปะสวยงามขึ้นมาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระดาษแผ่นเรียบๆ ที่เห็น หากไม่ถูกนำมาเปลี่ยนรูปแบบก็ไม้อาจเกิดงานศิลปะขึ้นมาได้ เพียงเท่านี้เราจะเห็นว่า การนำกระดาษมาสร้างงานนั้นมีมากมาย

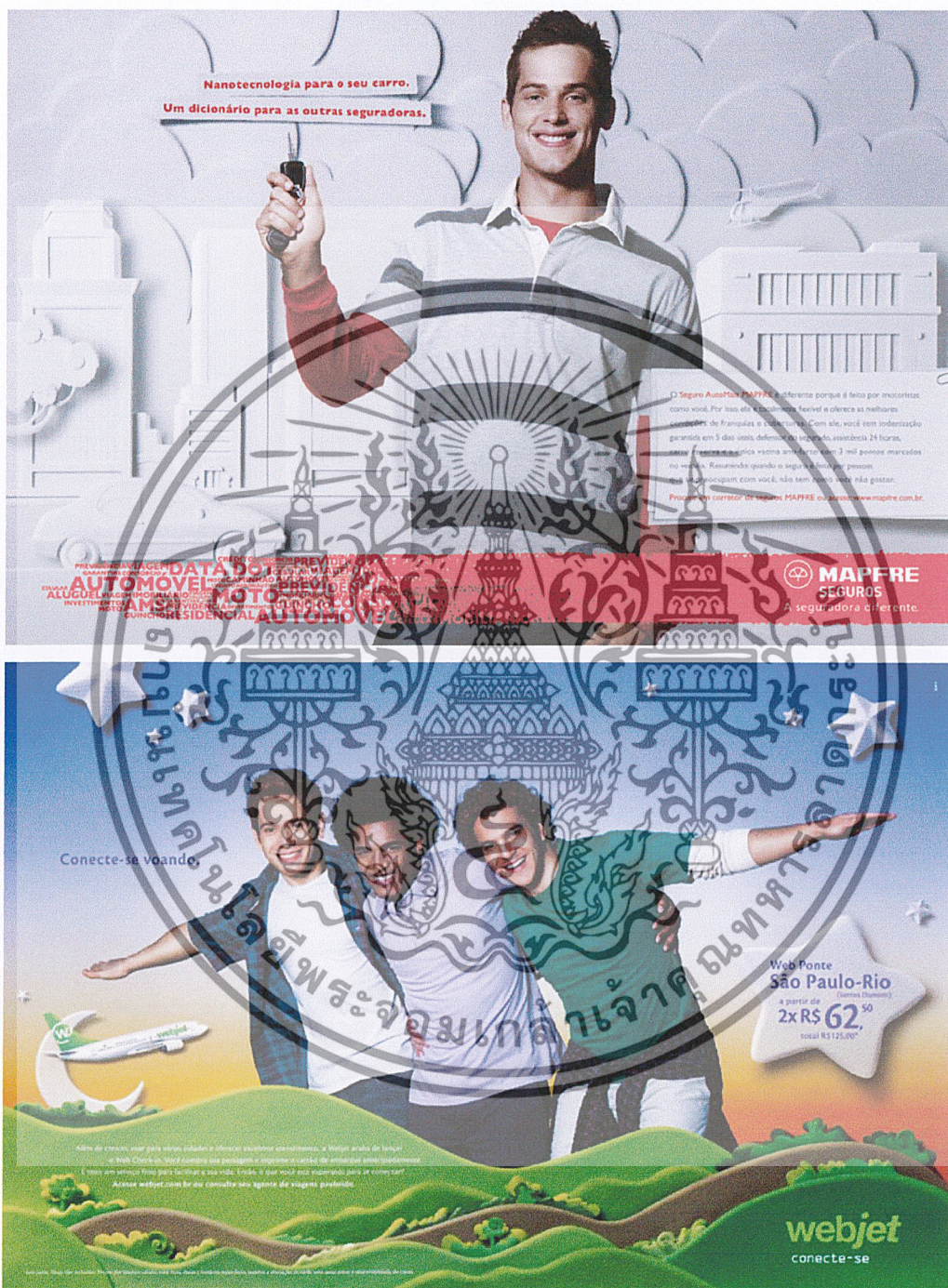
กระดาษสามารถนำมา ม้วน พับ หรือกรีด โดยไม่ต้องทำให้ฉีกออก ผ่นวกกับความเข้าใจ ในคุณสมบัติของกระดาษ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความยืดหยุ่น น้ำหนักและพื้นผิว รวมถึง คุณสมบัติอื่นๆ ก็สามารถสร้างสรรค์งานประติมากรรมกระดาษขึ้นมาได้ ด้วยรอยตัดเล็กน้อย ผสมผสานการม้วนอย่างบรรจงจากกระดาษแผ่นเรียบ ก็สามารถเปลี่ยนเป็นงาน 3 มิติ อย่าง ง่ายดาย หรือจะพิจารณาอย่างง่าย ๆ ถึงมิติกระดาษด้วยการนำกระดาษแผ่นเรียบไว้ในมือ ขยำมัน อย่างแรงแล้วคลี่ออก พิจารณารอยย่นและรอยยับย่นเราก็เห็นความเป็น 3 มิติของกระดาษได้

ภาพที่ 3.1 Paper Sculpture ที่ทำเลียนแบบรูปทรงธรรมชาติ

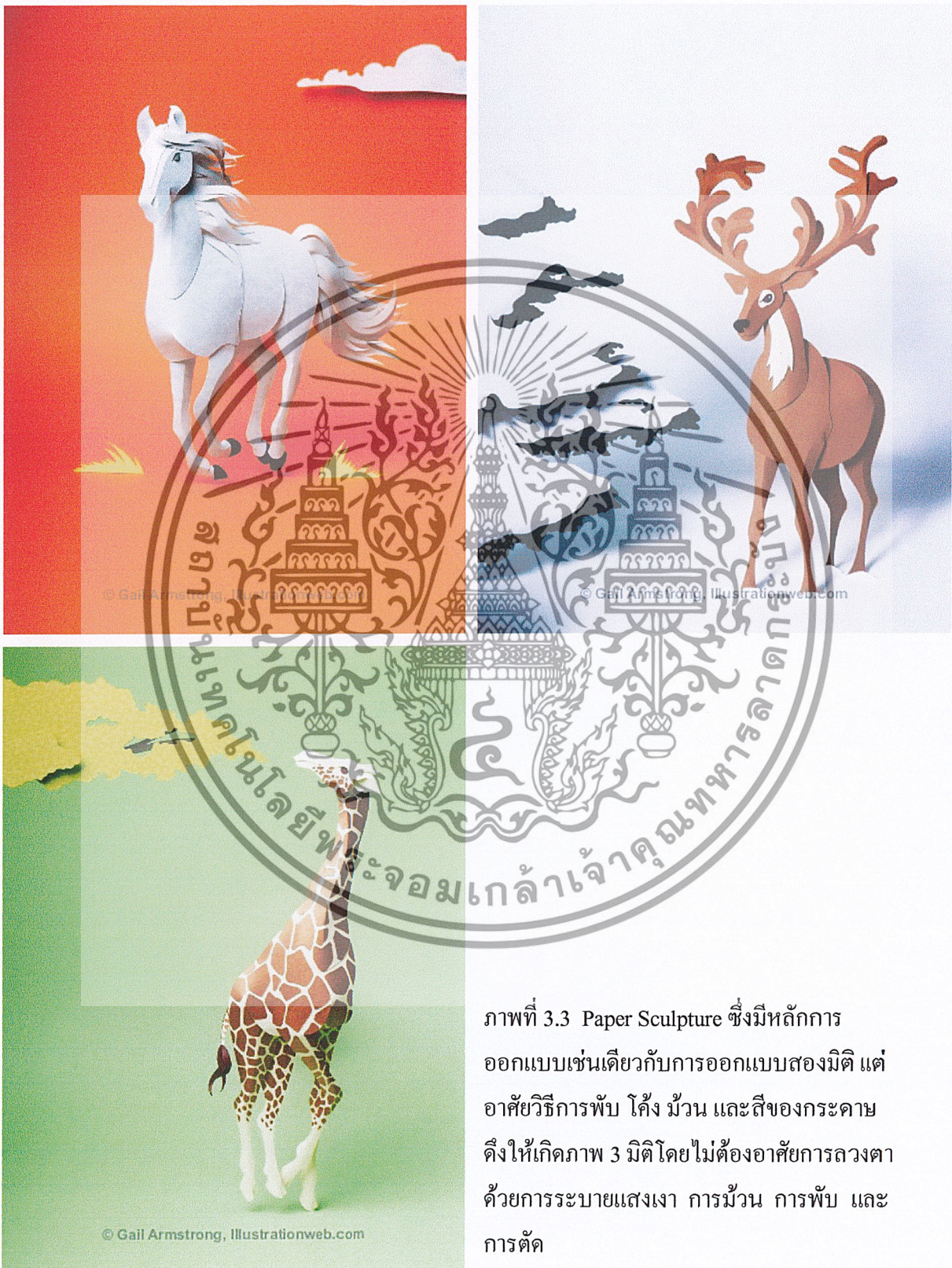
การม้วนนั้น เป็นเทคนิคที่ทำให้เกิดมิติและความลึกกับกระดาษ ส่วน การงอ กระดาษทำให้เกิด รูปทรงโค้งอันนุ่มนวล การม้วนกระดาษเป็นทรงกระบอก การหาอุปกรณ์ช่วยอย่างอื่นเข้ามาใช้ ในวิธีการทำ ก็จำเป็นอย่างยิ่งเช่นพลาสติก สามเหลี่ยม หรือแกนไม้ บางครั้งอาจมีการตัด กระดาษออกเพื่อให้เหลือพอดี กับการจัดรูปทรง และเพราะกระดาษเป็นวัสดุที่มีความยืดหยุ่น ทำให้กระดาษขึ้นเดิมสามารถนำมาม้วนได้อีกหลายครั้งตามต้องการได้ และด้วยคุณสมบัตินี้ทำให้นิยมการนำกระดาษมาประดิษฐ์ผลงานด้านศิลปะขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 Paper Sculpture ที่นำไปใช้ในงานโฆษณา ซึ่งต้องนำหลักคุณภาพมาใช้ในการจัดวางหน้ากระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 Paper Sculpture ซึ่งมีหลักการ
ออกแบบเช่นเดียวกับการออกแบบสองมิติ แต่
อาศัยวิธีการพับ โค้ง ม้วน และสีของกระดาษ
ดัดให้เกิดภาพ 3 มิติโดยไม่ต้องอาศัยการลงตา
ด้วยการระบายแสงเงา การม้วน การพับ และ
การตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคการตัดกระดาษ การสร้างมิติความลึก กระดาษทำให้เกิดรูปเงาและความสว่าง ความใกล้เคียง ทำให้กระดาษแผ่นเรียบๆ สามารถเกิดมิติของภาพขึ้นมาได้ โดยการตัดและกรีดกระดาษด้วยการใช้ใบมีกรีดเบาๆ บนกระดาษในการกรีดกระดาษนั้นต้องระวังว่าควรใช้ใบมีดที่ใหม่และคมในการตัดทุกครั้ง จะทำให้รอยกรีดแยกกันของกระดาษเป็นไปอย่างสม่ำเสมอและทำให้งานออกมาดูดีและสวยงาม ซึ่งเทคนิคต่างๆ เหล่านี้จำเป็นต้องพึงเข้าใจว่า เป็นไปจากการฝึกและมีความอดทนต่อการทำงาน Paper Sculpture เสมอ

3.1 ประเภทของ Paper Sculpture แบ่งได้ 2 อย่าง คือ

ลักษณะ Paper Sculpture แบ่งตามลักษณะงานกระดาษ

3.1.1 ลักษณะ Paper Sculpture ที่เกิดจากการม้วน พับ กระดาษ โดย

Jeff Nishinaka

ศิลปะจากกระดาษที่ช่วยงาน Jeff Nishinaka คือศิลปินที่สร้างผลงานสร้างสรรค์มันขึ้นมา เขาสามารถทำให้กระดาษธรรมดาๆ กลายเป็น 3 มิติ ได้อย่างมหัศจรรย์

ภาพที่ 3.4 Paper Sculpture โดย Jeff Nishinaka

Jeff Nishinaka เกิดใน Los Angeles และได้รับการยอมรับระดับนานาชาติในสิบห้าปีที่ผ่านมามากมายที่ไม่ซ้ำกัน ศิลปะกระดาษของเขาในรูปแบบ 3 มิติ เจฟฟ์จบการศึกษาในปี 1982 จากศูนย์ศิลปะการออกแบบวิทยาลัย Pasadena California ด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี Fine Arts

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

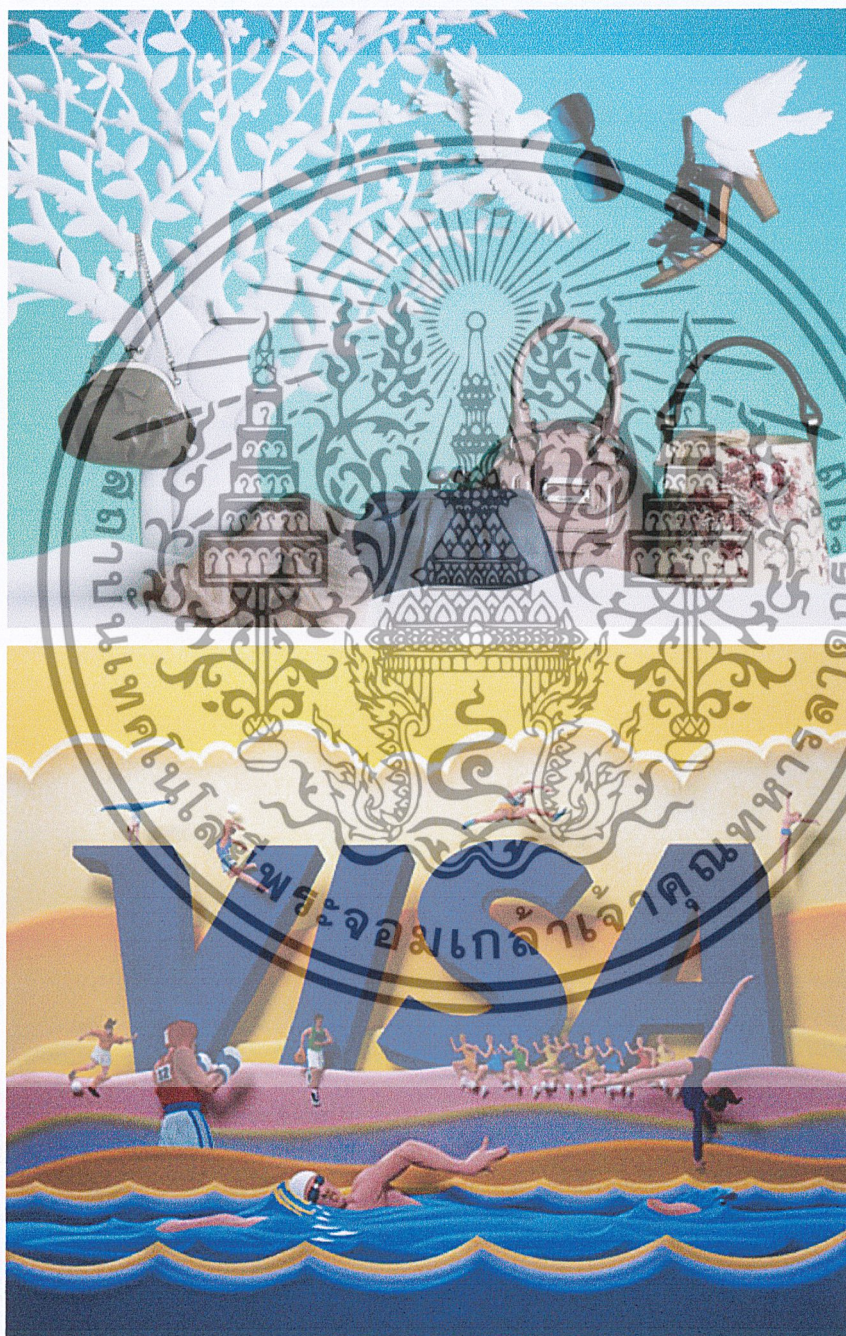
ผลงานของ Jeff มีผู้สนใจมากมาย ตามโฆษณาต่างๆ เช่น งานของ ศูนย์ศิลปะวิทยาลัยการ
ออกแบบสิ่งพิมพ์ Playboy, หนังสือ Warner Books, Macmillan / McGraw - Hill, Pillsbury, Blue
Cross, Mattel, โตโยต้า, อเมริกันแอร์ไลน์, สายการบินตะวันตกเฉียงใต้, Monsanto, LA Times ,
Sun Microsystems, SAS, Baylor University, Salk Institute BWI, Folette / , และ USP นอกจากนี้
เขายังสร้างการติดตั้ง Paper Sculpture ชิ้นใหญ่ประมาณ 20 ฟุตสำหรับล็อบบี้ของ ANA Hotel in
Tokyo ในประเทศญี่ปุ่น ตลอดครบ 5 ปีของโรงแรม เจฟฟ์ ได้รับเกียรติในปี 1992 ได้แสดงใน
นิวยอร์กด้วยผลงานมากมายของเขา

ภาพที่ 3.5 Paper Sculpture ขนาดใหญ่ในล็อบบี้ของ ANA Hotel in Tokyo ใน โดย Jeff Nishinaka

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

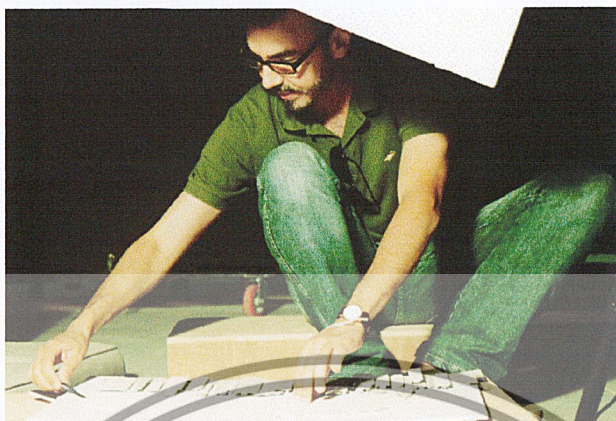
ภาพประกอบทางการอย่างมากมาย เขามีอาชีพในวงการแฟชั่นและศิลปะ งานบางชิ้นเป็นงานเชิงพาณิชย์มีค่าคอมมิชชั่น เช่น แคตตาล็อกแฟชั่นสำหรับ Bloomingdales และ Galleries Lafayette, งานโฆษณาสำหรับ Visa, บริษัท โคคาโคล่า, Playboy, อเมริกันแอร์ไลน์, โตโยต้าและ Mattel

ภาพที่ 3.6 Paper Sculpture ในงานโฆษณา โดย Jeff Nishinaka

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Paper Sculptures by Carlos Meira

ภาพที่ 3.7 ศิลปิน Carlos Meira

ศิลปะของ Carlos Meira เริ่มขึ้นเมื่อเขาได้เข้าร่วมหลักสูตรภาพพิมพ์ที่ School of Fine Arts ที่รัฐบาลกลางของ มหาวิทยาลัยริโอเดอจาเนโร Carlos Meira เป็นศิลปินนักออกแบบสร้างงานประติมากรรมกระดาษ paper sculptures และเป็นผู้อำนวยความสะดวกศิลปะในอุตสาหกรรมการโฆษณา นอกจากนี้เขายังทำงานบล็อกของเขาซึ่งคุณสามารถติดตามผลงานล่าสุดของเขาได้ Carlos Meira เป็นศิลปินอีกคนที่ทำงาน paper sculptures ด้วยการพับ ม้วน กรีดกระดาษ ที่มีลักษณะคล้ายกับผลงานของ Jeff Nishinaka

ภาพที่ 3.8 Paper Sculptures by Carlos Meira

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.9 Paper Sculptures by Carlos Meira และภาพขณะทำงานของ Carlos Maeira

ภาพที่ 3.10 Paper Sculpture ในงานโฆษณา โดย Carlos Maeira

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 ลักษณะ Paper Sculpture ที่เกิดจากการไค้ทและPaperSculpture แบบลอยตัว

Paper Sculptures by Peter Callesen

ภาพที่ 3.10 Peter Callesen

paper sculptures ของศิลปินจากเดนมาร์ค ปีเตอร์ คาลเลเซน มีตั้งแต่ชิ้นงานเล็กๆ ที่เรียบง่าย ใช้เพียงกระดาษขาวขนาด A4 ตัดกรีดเป็นลวดลาย เล่นกับแสงและเงา จนถึงชิ้นงานขนาดใหญ่ที่ซับซ้อนจนน่าตื่นตาตื่นใจ ด้วยมุมมองที่ลึกซึ้งหลักแหลม ทำให้ผลงานทุกชิ้นของเขาสะท้อนความงดงาม ความแปลกประหลาด และความหมั่นสร้างของชีวิต ทั้งยังแฝงเร้นเรื่องราวและแง่มุมที่ชวนคิดได้อย่างทรงพลัง

ปีเตอร์พูดถึงประติมากรรมกระดาษของเขาไว้ว่า “ผมคิดว่ากระดาษ A4 เป็นวัสดุที่น่าสนใจเพราะเป็นกระดาษที่ใช้กันมากที่สุด เป็นสื่อที่ไร้สื่อข้อมูลมากที่สุดในปัจจุบัน เรามักจะสนใจแต่ข้อมูล จนมองข้ามตัวกระดาษไป การใช้กระดาษเปล่า A4 สีขาวขนาด 80 แกรมทำให้ผมรู้สึกว่าได้พบวัสดุที่เราทุกคนคุ้นเคย แต่ก็ว่างเปล่าและเป็นกลาง จึงง่ายที่ได้ความหมายต่างๆ เข้าไป ความบางของกระดาษยังช่วยให้ประติมากรรมมีความเปราะบาง ซึ่งตอกย้ำความเศร้าหมองและความโรแมนติคของชิ้นงานอีกด้วย”

ดูผลงานน่าทึ่งเหล่านี้แล้ว ลองคว่ำกรรไกรและกระดาษเหลือใช้ใกล้ๆ มือมาแสดงฝีมือกันบ้างก็น่าสนุกดี ประติมากรกระดาษระดับโลกคนต่อไปอาจเป็นคนไทยบ้างก็ได้

ภาพที่ 3.11 Transparent God, 2009 Acid-free 140 gsm paper and glue, 350 x 450 x 170 cm

ภาพที่ 3.12 On the other Side, 2009

Acid-free A4 120 gsm paper, glue, acrylic paint,
water color and oak frame. 47,5 x 37 x 7 cm

ภาพที่ 3.13 Fall, 2008 210 x 240 x 70 cm

140 gsm acid free paper, and glue

120923

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 ลักษณะ Paper Sculpture แบบลอยตัว

Paper Sculptures by Sher Christopher

ภาพที่ 3.14 Sher Christopher

Paper Sculptures ที่ Sher Christopher สร้างสรรค์และออกแบบส่วนใหญ่เป็น Paper Sculptures แบบลอยตัวคือมองเห็นได้รอบทิศทาง ส่วนใหญ่ จะเป็นงาน Paper Sculptures บุคคล , บุคคลสำคัญต่างๆ ด้วยกระดาษสีต่างๆ

ภาพที่ 3.15 Paper Sculptures by Sher Christopher

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

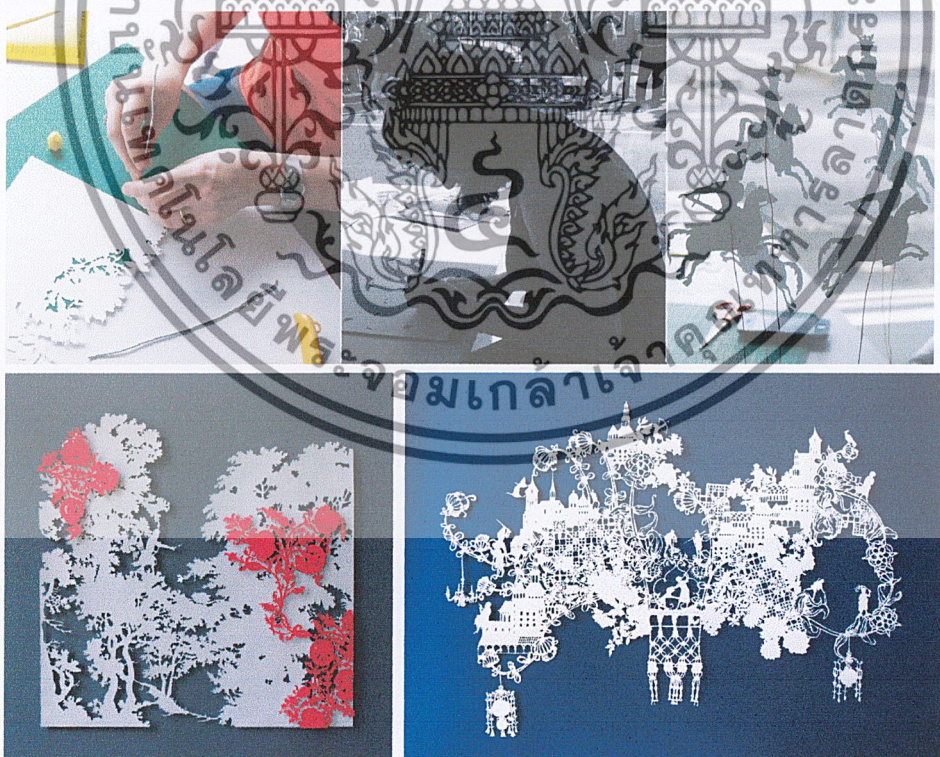
3.1.4 ลักษณะ Paper Sculpture ที่เกิดจากการได้ตัดกระดาษขาว

Paper Sculptures by Emma Van Leest

ภาพที่ 3.15 Emma Van Leest

Emma Van Leest สร้างงาน Paper Sculptures ด้วยการได้ตัดกระดาษตามแบบที่ออกแบบไว้ กระดาษที่เธอใช้ส่วนใหญ่เป็นสีขาว เพื่อที่จะได้ตัดติดกับ Background กระดาษสีด้านหลังงานได้คัทของ Emma Van Leest มีตั้งแต่ชิ้นเล็กไปจนถึงชิ้นใหญ่ๆ

ภาพที่ 3.16 การทำงานของ Emma Van Leest และผลงาน Paper Sculptures by Emma Van Leest

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะ Paper Sculpture แบ่งตามกระดาษที่เลือกใช้

1. เทคนิค White Paper

เป็นการใช้กระดาษสีขาวมาซ้อนกัน เพื่อเน้นให้เกิดแสงเงาในตัวกระดาษ เป็นการสร้างพื้นผิวที่แบนเรียบและหยาบ ทำให้เกิดภาพเป็น 3 มิติ งานประเภทนี้คนแรกที่ทำคือ Jonathan Milne และ Johnna Bandle ซึ่งนำกระดาษมาดัดโค้ง ตัดแปะ ให้เข้ากับพื้นผิวของกระดาษ ซึ่งอาจจะใช้ทั้ง 2 เทคนิคแบบพื้นฐานที่สุดคือการทำกระดาษให้โค้ง และกรีดกระดาษ

Paper Sculptures by Jonathan Milne

Jonathan Milne สร้าง Paper Sculptures ขึ้นอย่างระมัดระวังด้วยกระดาษสีขาว, สี และในบางครั้งเขาก็ใช้วัสดุอื่นๆ เช่นผ้าซินต์ เขาสร้างผลงานแล้วจึงถ่ายภาพผลงานนั้นก่อนที่จะนำมาพิมพ์ เทคนิคนี้จะช่วยให้การทํางานของเขาง่ายขึ้น

ภาพที่ 3.17 Paper Sculptures by Jonathan Milne

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เทคนิค Colored Paper

การนำเอฟเฟกของ Graphic มาสร้างสรรค์ในงานกระดาษให้มีมิติ โดยใช้สีที่แตกต่าง และนำเรื่องโทนิมาช่วยให้เกิดแสงเงา แต่ต้องระมัดระวังเรื่องการคุมโทนของสี เพื่อความเป็นเอกภาพ ซึ่งสีของกระดาษในปัจจุบันมีให้เลือกได้มากมาย แล้วแต่อารมณ์ของเรื่องราวที่ต้องการ ซึ่งเทคนิคนี้สร้างน้ำหนักจะง่ายกว่าแบบแรก เนื่องจากมีน้ำหนักของสีมาเป็นตัวช่วย

Paper Sculptures by Jen Stark

Jen Stark เป็นรุ่นใหม่ี่ที่สร้างสรรค์ Paper Sculptures ผลงานของเธอมี่ทั้งภาพวาดและภาพ Paper Sculptures ที่ดูเหมือนมีการเคลื่อนไหว ด้วยสีสันของกระดาษ ผลงานของเธอได้แรงบันดาลใจจากรูปแบบการกลิ้งลูกทรงกลมในธรรมชาติ และหันบาง ๆ ภายวิภาคศาสตร์

ภาพที่ 3.18 Paper Sculptures by Jen Stark

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เทคนิค Specialty Papers

กระดาษชนิดพิเศษ ทำให้ได้งานเร็วขึ้นเนื่องจากมีพื้นผิวและลวดลายอยู่ในตัว กระดาษประเภทนี้คือ กระดาษรีไซเคิล กระดาษทำเอง กระดาษที่ผลิตขึ้นมาจะมีลวดลายในตัวของตัวเอง เช่น กระดาษสา จะเห็นเส้นใยของกระดาษ บางครั้งนำกระดาษที่เหลือที่ใช้มาดัดแปลง เช่น แกนกระดาษชำระ กระถาง และกระดาษหนังสือพิมพ์ต่างๆ ผู้ประดิษฐ์สามารถนำมาประยุกต์ใช้โดยไม่ต้องซื้อหา

Paper Sculptures by Su Blackwell

Su Blackwell เป็นศิลปินที่ทำงานส่วนใหญ่เกี่ยวกับกระดาษในปี 2010 Su Blackwell สตูดิโอ ได้ร่วมกันกับ Nicole Farhi, London และทำงานในแคมเปญโฆษณาสำหรับ Pilsner Urquell and O2, amongst others เขามักจะทำงานเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน - นางฟ้าและตำนาน โดยเริ่ม Paper Sculptures จากหนังสือ ภาพตัดออกจากหนังสือเก่าในการสร้างภาพสามมิติแบบสามมิติและการแสดงผลภายในกล่องไม้ ส่วนใหญ่เขาใช้กระดาษรีไซเคิล กระดาษหนังสือพิมพ์

ภาพที่ 3.19 Paper Sculpture ในงานโฆษณา โดย Su Blackwell

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การเลือกกระดาษ

การเลือกกระดาษความหลากหลายชนิดของกระดาษทั้งที่ผลิตด้วยมือและจากโรงงานนั้น ส่วนมีความแตกต่างกันทั้งน้ำหนักและลายพื้นผิว กระดาษที่ผลิตจากโรงงาน ผลิตมีชื่อเสียอย่าง บริสตอล, สตรีทเทอร์ และยี่ห้อเคนสัน นั้นเป็นกระดาษเหมาะในการม้วน พับ และนำมาเพื่อใช้งาน การพิจารณาเลือกเนื้อกระดาษเป็นสิ่งสำคัญก่อนที่จะนำกระดาษเหล่านั้นมาใช้ในการสร้าง เทคนิคประติมากรรมกระดาษ

ระดับความหนา - บางของกระดาษ

กระดาษแต่ละแบบนั้น จะมีระดับความหนา และบาง ไม่เท่ากันตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน สำหรับกระดาษที่บางๆ จะมีคุณสมบัติพิเศษที่แตกต่างออกไปจากกระดาษที่มีความหนา กว่า "แกรม" คือน้ำหนักความหนาของกระดาษ หน่วยวัดเป็นกรัมต่อกระดาษ 1 ตารางเมตร (gram per square-metre) เหตุที่ต้องสร้างหน่วยวัดขึ้น เพราะการวัดขนาดกระดาษทำได้ยาก ด้วยกระดาษ แต่ละแผ่นบางมาก ดังนั้นแทนที่จะวัดจากความหนาโดยตรงจึงใช้วิธีชั่งน้ำหนักแทน ด้วยการ อาศัยข้อเท็จจริงที่ว่ากระดาษหนาย่อมมีน้ำหนักมากกว่ากระดาษบาง โดยพิจารณาจากน้ำหนักของ กระดาษขนาด 1 ตารางเมตร

กระดาษแต่ละชนิดมีขนาดแกรมต่างกัน ดังนี้

- 1.) กระดาษอาร์ต เนื้อแน่น ผิวเรียบ เหมาะกับงานพิมพ์สีสี่ ราคาค่อนข้างสูง คุณภาพแตกต่างกัน ไปแล้วแต่มาตรฐานผู้ผลิต มีให้เลือกหลายแบบ ได้แก่ กระดาษอาร์ตมัน และอาร์ตด้าน ความหนา มี 85 แกรม, 90 แกรม, 100 แกรม, 105 แกรม, 120 แกรม, 130 แกรม, 140 แกรม, 160 แกรม กระดาษอาร์ตการ์ด 2 หน้า มีความหนาดังแต่ 190 แกรมขึ้นไป เช่นเดียวกับกระดาษอาร์ตการ์ด 1 หน้า
- 2.) กระดาษปอนด์ กระดาษเนื้อเรียบสีขาว นิยมใช้พิมพ์งานสีเดียว หรือพิมพ์สี่สีก็ได้แต่ไม่สวยเท่า กระดาษอาร์ต สามารถเขียนได้ง่ายกว่าทั้งปากกาและดินสอ เหมาะสำหรับพิมพ์เนื้อในหนังสือ กระดาษหัวจดหมาย ฯลฯ ความหนากระดาษที่นิยมใช้พิมพ์หนังสืออยู่ที่ 70-100 แกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.) กระดาษปรีฟ กระดาษบางไม่เคลือบ เป็นกระดาษเนื้อฟู หลวม สีไม่ขาวแต่ค่อนข้างเหลือง ไม่ค่อยทนความชื้น ฉีกขาดง่าย ผิวทำจากเยื่อไม้ปนสีออกเหลืองอ่อน การพิมพ์แบบสีสี่พอดำได้ ข้อดีคือราคาถูก เหมาะกับงานพิมพ์ที่มีต้นทุนต่ำ ใช้กับสิ่งพิมพ์ทั่วไป เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เอกสาร คำราที่พิมพ์สีเขียว ฯลฯ ส่วนใหญ่จะใช้ขนาด 48.8 แกรม

4.) กระดาษเบงค์ เป็นกระดาษบางๆ มักจะมีสี เช่น ชมพู ฟ้า นิยมใช้พิมพ์บัตรต่างๆ หรือใบปลิว ความหนาประมาณ 55 แกรมขึ้นไป

เมื่อ มีกระดาษที่ขนาดแกรมแตกต่างกัน การเลือกความหนาของกระดาษต้องพิจารณาตามงานที่เอาไปใช้ เช่น ทำปกต้องใช้กระดาษหนา แต่ถ้าเป็นใบเสร็จมีหลายชั้นเมื่อเขียนแล้วต้องการให้ทะลุถึงชั้นล่าง กระดาษก็ต้องบาง ตัวอย่างเช่น ใบเสร็จ และสิ่งพิมพ์ที่ต้องมีสำเนา นิยมใช้กระดาษประมาณ 40-50 แกรม กระดาษห้วงจดหมาย หน้าเนื้อในของหนังสือ นิตยสาร สมุด นิยมใช้กระดาษประมาณ 70-80 แกรม

ลักษณะของกระดาษที่มีความหนาบางแตกต่างกันมีผลต่อการทำงาน เนื้อกระดาษที่มีความหนามากเกินไป จะมีอุปสรรคในการตัด กรีด พับ เช่น กระดาษหนาอ้อย มากรีดพับ อาจจะยากที่จะได้รูปตามต้องการ และกระดาษที่อ่อนเกินไปก็ไม่สามารถทำโครงสร้างให้เป็นรูปร่างได้ กระดาษที่เหมาะสมสำหรับการทำมีดังนี้

- กระดาษ 100 ปอนด์ มีทั้งเรียบและหยาบ มีสีขาว และสีต่างๆ
- กระดาษ 80 ปอนด์ พื้นผิวเรียบ มีสีขาว และสีต่างๆ
- กระดาษโปสเตอร์ 220 แกรม
- กระดาษโปสเตอร์ 80 แกรม
- และกระดาษต่างๆที่ไม่บางและไม่หนาจนเกินไป

ลักษณะพื้นผิวของกระดาษ (Texture)

พื้นผิวกระดาษมีลักษณะที่แตกต่างกันมากมายไม่ว่าจะเป็นหยาบหรืออ่อน หลุมของกระดาษที่เกิดจากเนื้อเยื่อกระดาษที่มีลักษณะขรุขระ เช่นกระดาษสำหรับสีน้ำ, กระดาษสา เป็นต้น หลุมกระดาษที่เกิดจากการทำพื้นผิวจะมีลักษณะเป็นรอยนูนที่เกิดจากการกดของเครื่องจักรเพื่อสร้าง pattern ที่เท่าๆกันไปที่กระดาษ จะให้ความรู้สึกแข็งแรงกว่าแบบแรก พื้นผิวกระดาษที่ต่างกันก็เป็นตัวที่สร้างแสงเงา และทำให้เกิดมิติด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การออกแบบภาพประกอบหนังสือนิทานสำหรับเด็ก

4.1 หน้าที่และบทบาทของภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก

หน้าที่และบทบาทของภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กที่ใช้ประกอบหนังสือประเภทบันเทิงคดีและสารคดี มีหน้าที่และบทบาทดังต่อไปนี้

4.1.1 ภาพประกอบช่วยอธิบายและเสริมเนื้อหาให้ชัดเจน

ภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กช่วยอธิบายและเสริมสร้างเนื้อหาให้เด็กเกิดความเข้าใจถูกต้องอย่างชัดเจน โดยเฉพาะหนังสือสารคดีสำหรับเด็ก ภาพประกอบจะต้องถูกต้องและชัดเจนตามความเป็นจริงทุกประการ ไม่เหมือน ภาพประกอบหนังสือบันเทิงคดีสำหรับเด็กภาพประกอบไม่จำเป็นต้องเหมือนจริงก็ได้ผู้วาดภาพประกอบหรือนักวาดภาพสามารถคิดสร้างสรรค์ขึ้นมาเองได้ ตามเนื้อหาของเรื่องราวโดยให้ภาพเกิดความสอดคล้อง หรือมีความสัมพันธ์กับเรื่องหรือเนื้อหา

4.1.2 ภาพประกอบช่วยดึงดูดความสนใจของเด็ก

ภาพประกอบปกหนังสือสำหรับเด็กมีส่วนช่วยให้เด็กมีความสนใจในหนังสืออย่างมาก เพราะสิ่งแรกที่เด็กเห็นได้แก่ปกของหนังสือถ้าปกของหนังสือวาดให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก และมีการออกแบบอย่างสวยงาม จะมีส่วนช่วยให้เด็กสนใจมากเป็นอย่างยิ่ง ภาพปกของหนังสือและภาพประกอบในเนื้อหาของหนังสือควรมีลักษณะอย่างเดียวกัน ภาพประกอบที่ดึงดูดความสนใจของเด็กมีส่วน ช่วยให้เด็กเกิดความสนใจและอยากอ่านหนังสือและถ้าเรื่องราวหรือเนื้อหาในหนังสือน่าสนใจหรือสนุกชวนติดตาม จะเป็นตัวอย่างที่ดีที่จะทำให้เด็กเกิดนิสัยอยากอ่านและรักการอ่านในที่สุด

4.1.3 ภาพประกอบตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้จัดทำ

ภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กต้องสอดคล้องและตรงตามวัตถุประสงค์ผู้เขียนหนังสือ ดังนั้น นักวาดภาพประกอบจะต้องได้พบเพื่อฟังความคิดหรือความต้องการของนักเขียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถวาดภาพให้ตรงตาม วัตถุประสงค์ของเขียนเรื่องได้อย่างสมบูรณ์

และถูกต้องเป็นอย่างดี ถ้าหากนักวาดภาพไม่ได้พบปะกับนักประพันธ์ที่ตัวเองรับผิดชอบเรื่องของเขา นักวาดภาพจะต้องศึกษาและค้นคว้าข้อมูลให้มากที่สุดเพื่อภาพประกอบที่สร้างสรรค์ขึ้นจะได้มีความบกพร่องน้อยที่สุด สิ่งที่สำคัญที่สุดนักวาดภาพประกอบจะต้องพบกับผู้เขียนและรับฟังความคิด ความต้องการของผู้เขียน และนักวาดภาพสามารถออกความคิดเห็นควบคู่พร้อม ๆ กันได้ด้วย เพื่อที่จะทำให้ภาพประกอบบังเกิดความสำเร็จและถูกต้องมากที่สุด หลังจากนั้นนักวาดภาพประกอบพบปะกับ นักเขียนและสร้างความเข้าใจกันเป็นอย่างดีแล้วนักวาดภาพจะต้องกลับไปร่างภาพและออกแบบภาพประกอบจัดหน้า กำหนดตัวอักษรของเนื้อเรื่องแบ่งตอนของเนื้อหาให้เหมาะสมแล้วจึงนำเอาภาพร่างหรือที่เรียกกันว่า “คัมมี้” เอามาให้ผู้เขียนเรื่องและบรรณาธิการตรวจหรือปรึกษากันอีกครั้งเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันและได้ภาพประกอบสมบูรณ์ที่สุด

4.1.4 ภาพประกอบสร้างจินตนาการสำหรับเด็ก

นอกจากเด็กจะได้ความรู้ ความเข้าใจและความคิดฝันจินตนาการจากเรื่องในหนังสือแล้วภาพประกอบถือได้ว่าช่วยอธิบายให้เรื่องนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น และนอกจากนี้ภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กยังมีรายละเอียดอื่น ๆ ในภาพที่จะช่วยให้เด็กเกิดความคิดจินตนาการต่อเนื่องได้อีกอันได้แก่องค์ประกอบของภาพ รูปแบบ ในภาพ สี น้ำหนักของสีและเทคนิคในการสร้างสรรค์

4.1.5 ภาพประกอบมีผลต่อความละเอียดถี่ถ้วนและความปราณีต

จะทำให้เด็กรักในสิ่งสวยงาม ถ้าภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กมีความสวยงามสีสันสะอาดสดใสและถูกจัดภาพประกอบโดยนักวาดภาพประกอบอย่างปราณีตสวยงาม จะทำให้เด็กรักในความงดงามมีรสนิยมในเชิงศิลปะ เพราะภาพประกอบที่ดีสำหรับเด็กจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึก และเกิดความประทับใจต่อเด็กด้วย

4.2 ลักษณะของภาพประกอบที่ดี

เด็ก ๆ จะสนใจภาพประกอบในหนังสือสำหรับเด็ก โดยภาพประกอบในหนังสือจะต้องมีลักษณะดังนี้

4.2.1 เด็กชอบภาพที่มีลักษณะง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน มีรายละเอียดน้อยเมื่อเด็กโตขึ้น

ภาพประกอบที่เด็กชอบจะมีลักษณะของภาพซับซ้อนมากขึ้นด้วยสามารถใช้เป็นเครื่องหมายแทนความคิดได้โดยทั่วไป

4.2.2 เด็กชอบภาพเขียนหยาบๆ มากกว่าภาพถ่ายและภาพเหมือนของจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 เด็กชอบภาพประกอบที่แสดงการกระทำและการผจญภัย

4.2.4 เด็กสนใจภาพที่อยู่ด้านขวามากกว่าภาพที่อยู่ด้านซ้าย หรืออยู่จุดศูนย์กลางของหน้ากระดาษ นอกจากนี้ เด็กยังชอบให้ภาพอยู่ตอนบนเหนือตัวอักษร

4.2.5 เด็กชอบหนังสือที่มีภาพประกอบจำนวนมาก

4.2.6 เด็กชอบภาพที่มีเนื้อหาตรงกับข้อความ

4.2.7 เด็กชอบภาพประกอบที่มีขนาดใหญ่มากกว่าภาพประกอบที่มีขนาดเล็ก

4.2.8 เด็กชาย และเด็กหญิงชอบภาพประกอบในหนังสือไม่แตกต่างกัน

4.2.9 ภาพวาดด้วยสีน้ำ และสีหมึกที่มีสีสันสดใสส่งผลให้เกิดจินตนาการได้ดี

4.3 สิ่งที่นักวาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กควรมี

นักวาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

4.3.1 คิดอย่างเด็ก

ผู้วาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กจะต้องศึกษาในเรื่องจิตวิทยาการรับรู้และการเรียนรู้ทางจักขุ สัมผัสของเด็กและ จะต้องหมั่นฝึกสังเกตพฤติกรรมของเด็กทั่ว ๆ ไป ทั้งรูปแบบ และกระบวนการถ่ายทอด ความคิดของเด็กในทุก ๆ สิ่ง ที่อยู่รอบตัวของเขามีโอกาสเป็นไปได้ในทุกสิ่งตามใจปรารถนาของเขา

4.3.2 จินตนาการกว้างไกล

ผู้วาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กจะต้องใช้เวลาคลุกคลีอยู่กับเด็กเพื่อศึกษาและเฝ้าสังเกตดู ความคิดและความต้องการของเด็ก เด็ก ๆ จะมีโลกส่วนตัวของเขา มีความคิด และการจินตนาการที่ยิ่งใหญ่ น้อยด้วยกฎกติกา และเกณฑ์การตัดสิน แต่ต้องการคำตอบที่มีเหตุผลและผล

4.3.3 ตื่นตัวหาความรู้

ผู้วาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กจะต้องกระตือรือร้นหมั่นศึกษาหาความรู้สม่ำเสมอ

ในองค์ความรู้ทุกๆ ด้าน และจะต้องเข้าใจในองค์ความรู้อย่างชัดเจนและแจ่มแจ้ง จะต้องศึกษาและค้นคว้าหาความรู้ที่ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอด้วย

4.3.4 รอบคอบและถี่ถ้วน

ผู้วาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กจะต้องรู้จักการนำเสนอภาพประกอบสำหรับเด็กว่าสิ่งใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับเด็ก และจะต้องระมัดระวังในรายละเอียดของข้อมูลที่เป็นจริง

4.3.5 ปรับปรุงอย่างสร้างสรรค์

ผู้วาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กจะต้องศึกษาและปรับปรุงผลงานของตนเองให้เหมาะสมที่สุดโดยพิจารณาจากผลงานที่สร้างสรรค์ผ่านมา โดยพยายามคิดค้นกระบวนการ และขั้นตอนการทำงานให้ผลงานออกมาเหมาะสมกับความสนใจ และความต้องการของเด็กให้มากที่สุด

4.3.6 มีความสุขกับการสร้างสรรค์

ผู้วาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กจะต้องสร้างสรรค์ผลงานของตนเองสำหรับเด็กให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด กล่าวคือผู้วาดภาพประกอบจะต้องมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง ซึ่งจะทำให้ผู้วาดภาพประกอบสร้างสรรค์ผลงานสำหรับเด็กเกิดความสนุก และมีความสุขด้วย

4.3.7 มีความสุขกับการเลือกใช้วัสดุ

ผู้วาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กจะต้องพิจารณาเลือกวัสดุและอุปกรณ์ในการจัดทำภาพประกอบ หนังสือสำหรับเด็ก ด้วยความเหมาะสมกับลักษณะงานเฉพาะของผู้วาดภาพประกอบเอง ซึ่งจะทำให้ผู้วาดภาพประกอบมีความสุข และเกิดความสนุกสนานกับการสร้างสรรค์ผลงาน

4.3.8 มีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัย

ผู้วาดภาพประกอบจะต้องรู้หน้าที่ของตนเองโดยต้องเข้าใจว่าตนเองจะต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นอีก หลายคน เช่น นักเขียน เจ้าของสำนักพิมพ์ บรรณาธิการ หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้วาดภาพประกอบต้องการข้อมูลโดยผู้วาดจะต้องรับฟังแนวทางการเสนอข้อคิดเห็นของผลงานได้ นักภาพวาดประกอบที่ดีจะต้องไม่ผัดวันประกันพรุ่ง และจะต้องตรงต่อเวลานัดหมายด้วย

4.3.9 นักวาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก

จะต้องมีความรักและห่วงใยในผลงานของตัวเอง และระลึกเสมอว่า ผลงานของตนเองนั้นมีคุณภาพและมากคุณค่า

4.4 ประเภทของภาพประกอบ

จำแนกการเขียนภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กออกเป็น 3 ประเภท คือ ภาพจิตรกรรมจริง ภาพจิตรกรรมจินตนาการ และภาพมายา

4.4.1 ภาพจิตรกรรมจริง ผู้เขียนภาพต้องอ่านหนังสือที่เป็นต้นฉบับอย่างละเอียดถี่ถ้วน ตลอดจนวัน เดือน ปี ที่ผู้ประพันธ์เรื่องระบุไว้ในเรื่อง ว่าเป็นยุคใด สมัยใด และแม้แต่ฤดูใด รวมทั้งสถานที่ที่ผู้ประพันธ์บรรยายไว้ในหนังสือเล่มนั้น ให้แน่ชัด และยังต้องบรรจुरายละเอียดต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบภาพนั้นให้สมบูรณ์ที่สุด เพื่อยืนยันให้เห็นความจริง กลมกลืนกับต้นฉบับที่สุด

4.4.2 ภาพจิตรกรรมจินตนาการ ผู้เขียนมีเสรีที่จะแสดงภาพในฝันให้ออกไปเป็นภาพที่กลมกลืนกับท้องเรื่องนั้น ภาพทั้งหมดเป็นภาพของความรู้สึกนึกคิด ใช้สีสันอย่างเสรี ไม่ต้องยึดถือของจริง

4.4.3 การเขียนภาพมายา การเขียนภาพมายาโดยมากนิยมเขียนประกอบหนังสือสำหรับเด็กประเภทการ์ตูน ไม่ว่าจะเป็นภาพคน ภาพสัตว์ หรือภาพสิ่งของ คือ จงใจเขียนให้ผิดเพี้ยนไปจากของจริงมากมายเกินปกติ ภาพมายาดูเหมือนว่าเขียนออกมาอย่างง่าย ๆ ความจริงแล้วเขียนยากพอสมควร แต่นักเขียนภาพจงใจให้มองดูว่าเขียนขึ้นมาอย่างง่าย ๆ

นอกจากนี้ ภาพประกอบยังแบ่งได้อีก 3 ประเภท ได้แก่

1. ภาพวาด อาจเป็นภาพขาวดำหรือภาพสี ซึ่งผู้เขียนภาพสามารถควบคุมให้ภาพแสดงรายละเอียดบางอย่างหรือหลายอย่าง หรือไม่แสดงรายละเอียดบางอย่างหรือหลายอย่างได้ตามความต้องการ เพื่อเน้นสิ่งที่ปกติเราอาจไม่สามารถแลเห็น หรือเห็นได้ไม่ชัดเจน

2. ภาพถ่าย ภาพถ่ายมีทั้งภาพขาวดำและภาพสี จุดเด่นของภาพถ่ายที่เห็นชัดเจนคือ สะท้อนให้เห็นสิ่งที่ปรากฏในภาพตามความเป็นจริง ภาพสีจะสามารถแสดงให้เห็นสีต้นของสิ่งที่ต้องการแสดงตามที่เป็นจริงด้วย ทำให้ข้อความหรือเรื่องราวขณะนั้นเป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้งขึ้น

3. ภาพลายเส้น ภาพลายเส้นแสดงออกเป็นภาพประกอบได้หลายลักษณะ เช่น เป็นภาพแผนที่ แผนที่ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง กราฟ ซึ่งเป็นประโยชน์มากในการใช้ประกอบเนื้อหาสาระในงานเขียนประเภทสารคดี ภาพลายเส้นเหล่านี้สามารถแสดงข้อมูล การเปรียบเทียบ แนวโน้ม ความสัมพันธ์ เป็นต้น

4.5 การออกแบบและกำหนดองค์ประกอบภาพ

4.5.1 หลักการใช้ภาพประกอบในหนังสือสำหรับเด็ก

1. ควรมีขนาดใหญ่ตั้งแต่ครึ่งหน้ากระดาษขึ้นไป
2. ภาพที่มีกรอบเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ควรวางภาพให้ด้านยาวขนานกับแนวระนาบของหน้ากระดาษ เพื่อให้ตำแหน่งของภาพทอดไปยังตำแหน่งที่เด็กสนใจ
3. ภาพประกอบควรเป็นภาพที่สมบูรณ์ ครบถ้วน ไม่เป็นเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น ภาพรถยนต์ ภาพสัตว์ เป็นต้น ควรเป็นภาพรถยนต์เต็มคันและเป็นภาพสัตว์เต็มตัว เพราะเด็กไม่สามารถจินตนาการให้เห็นเป็นภาพเต็มสมบูรณ์ได้ เด็กอาจคิดว่าสิ่งของหรือสัตว์เหล่านั้นแตกหักเป็นส่วนๆ ก็ได้
4. สำหรับเด็กเล็ก ภาพสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ควรให้ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของเด็ก เป็นภาพสิ่งของที่เด็กคุ้นเคย

5. ภาพประกอบควรเป็นภาพที่มีลักษณะง่าย ๆ แสดงความหมายชัดเจน ลดคำบรรยาย ช่วยให้เด็กสามารถจินตนาการถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

6. ภาพประกอบควรถูกต้องตรงตามความเป็นจริง ทั้งสีและการกระทำต่างๆ ควรเป็นภาพที่ดูแล้วสวยงาม การเขียนภาพประกอบเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และชีวประวัติ ควรมีการศึกษาค้นคว้า เช่น เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายของผู้คนในยุคนั้น ต้องให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ภาพประกอบควรเป็นภาพที่ให้ความรู้สึก และแสดงอาการเคลื่อนไหว มีชีวิตจิตใจ

8. ควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาพประกอบที่หวาดเสียวและแสดงความโหดเหี้ยมทารุณในหนังสือสำหรับเด็ก โดยเด็ดขาด ควรเป็นภาพประกอบที่งดงาม เป็นภาพที่แสดงถึงความรักและความอบอุ่นในครอบครัว ความรักใคร่กลมเกลียว ความเมตตากรุณา ความสามัคคี และอื่นๆ ที่คล้อยตามความรักและความเหมาะสมและถูกต้อง

4.5.2 ลักษณะและขนาดของภาพ

ภาพที่เขียนขึ้นจะเป็นภาพดี หรือภาพขาวดำ ย่อมแล้วแต่ระดับของผู้อ่าน ถ้าผู้อ่านเป็นเด็กเล็ก จะชอบภาพสีสดใส เด็กโตขึ้นชอบภาพสีธรรมชาติ ถ้าเป็นเด็กวัยรุ่นจะใช้ภาพ ขาว-ดำ ก็ได้ ขนาดของภาพที่เหมาะสมกับเด็กก็ย่อมต่างกันไปตามวัย เด็กยังมีอายุน้อยภาพก็ยังมีขนาดใหญ่ เพื่อช่วยให้มองเห็นชัดเจน

1. ภาพสำหรับเด็กชั้นแรกเรียนควรมีขนาดพื้นที่ประมาณ $\frac{3}{4}$ ของหน้ากระดาษ เนื้อที่บรรยาย $\frac{1}{4}$ ของหน้ากระดาษ หรือบรรยาย 3-4 บรรทัดทางซ้าย มีภาพประกอบอยู่ด้านขวา
2. ภาพสำหรับเด็กชั้นประถมตอนต้นควรใช้เนื้อที่ $\frac{1}{2}$ ของหน้ากระดาษ
3. ภาพสำหรับเด็กชั้นประถมตอนปลาย ควรใช้เนื้อที่ด้านรับภาพ $\frac{1}{4}$ ของหน้ากระดาษ โดยมีเนื้อที่สำหรับบรรยาย $\frac{3}{4}$ ของหน้ากระดาษ ตำแหน่งของภาพจะอยู่บน ล่าง ซ้าย หรือขวา ก็ได้ แต่ต้องจัดให้กระจ่าง สดงาม และดึงดูดใจเป็นสำคัญ

4.5.3 องค์ประกอบของภาพ

1. เส้น ผู้วาดภาพใช้เส้นในการแสดงทิศทาง การเคลื่อนไหว และพลังของภาพ รวมทั้งสื่อความหมายบางอย่างแก่ผู้ชมภาพ เช่น เส้นตั้งจะใช้แทนต้นไม้ที่ไม่เคลื่อนไหวหรือเหมือนคนอื่น เป็นต้น เส้นในภาพช่วยทำให้เกิดความรู้สึก อารมณ์ และส่งเสริมฉากให้เด่น และสามารถทำให้เกิดเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ตามเค้าโครงเรื่องน่าสนใจ

2. สี สีช่วยสื่อความหมายเชื่อมโยงกับปรากฏการณ์ธรรมชาติเช่นเดียวกับเส้น สีร้อน เช่น สีแดง เหลือง ส้ม สัมพันธ์กับไฟ สีเย็น เช่น สีฟ้า เขียว และสีออกม่วงให้ความหมายถึงความเย็น

3. รูปทรง มีอิทธิพลในงานศิลปะ รูปทรงอาจจะแตกต่างกันไปตั้งแต่เป็นภาพที่เลื่อนราง ไม่ชัดเจน จนเป็นภาพที่ชัดเจนขึ้นถึงขนาดที่เป็นภาพที่คมชัด ซึ่งสื่อความหมายแตกต่างกันไป

4. พื้นผิวภาพ พื้นผิวให้ความรู้สึกสัมผัสถึงความอ่อนนุ่ม ความเรียบ ความขรุขระ หนังสือภาพและหนังสือภาพประกอบเรื่องมักจะใช้องค์ประกอบของภาพ คือ เส้น สี รูป สร้างความรู้สึกสัมผัสต่อผิวภาพ

4.5.4 ความรู้พื้นฐานในการวาดภาพประกอบ

ในการเขียนภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก ผู้เขียนภาพจำเป็นต้องทราบและเข้าใจในความรู้พื้นฐานต่อไปนี้ คือ

1. ต้องรู้จักธรรมชาติทั่วๆ ไป ไม่เฉพาะแต่ธรรมชาติของมนุษย์เท่านั้น แต่รวมถึงธรรมชาติของทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่แวดล้อมด้วย

2. ต้องเรียนรู้วัสดุ (Element) ต่างๆ ที่ใช้แทนค่า ได้แก่

เส้น (Lines)

1. เส้นตรง (Straight Lines) ให้ความรู้สึกสง่า เข้มแข็ง มั่นคง แข็งแรง
2. เส้นตั้ง (Vertical Lines) ให้ความรู้สึกมีระเบียบ มีความสูง แข็งแรงมั่นคง
3. เส้นนอน (Horizontal Lines) ให้ความรู้สึกสงบ กว้าง
4. เส้นทแยง (Diagonal Lines) ให้ความรู้สึกมั่นคง เคลื่อนไหว ขาดความสมดุล
5. เส้นโค้ง (Curved Lines) ให้ความรู้สึกนุ่มนวล อ่อนหวาน เคลื่อนไหว
6. เส้นประหรือเส้นขาด (Broken Lines) ให้ความรู้สึกตื่นเต้น ไม่อยู่นิ่ง

รูปร่าง (Shape) เป็นภาพที่มองเห็น 2 มิติคือ กว้างและยาว ซึ่งหมายถึงพื้นที่ที่มีบริเวณ รอบนอกแน่นอน ชัดเจน รูปร่างแบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. รูปร่างธรรมชาติ (Natural Shape) ได้แก่ รูปร่างที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น คน สัตว์ และพืช เป็นต้น
2. รูปร่างทรงเรขาคณิต (Geometrical Shape) ได้แก่ รูปทรงเรขาคณิต มีลักษณะแน่นอนตายตัว เช่น รูปวงกลม รูปสี่เหลี่ยม รูปสามเหลี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. รูปร่างสัญลักษณ์ (Symbolic) ได้แก่ รูปร่างที่กำหนดขึ้นเพื่อความเข้าใจร่วมกัน เช่น สัญลักษณ์ทางศาสนา เป็นต้น

4. รูปร่างอิสระหรือรูปทรงนามธรรม (Free Shape or Abstract Shape) ได้แก่ รูปร่างทรงเรขาคณิต และรูปร่างสัญลักษณ์แต่เป็นรูปร่างที่อาจดัดแปลง

ลักษณะพื้นผิว (Texture) ได้แก่ ส่วนนอกสุดของวัตถุที่ตาเห็น หรือสิ่งที่สัมผัสได้ของรูปทรง เช่น หยาบ มั่น ขรุขระ ด้าน ฯลฯ ในการวาดภาพต้องคำนึงด้วย เช่น พื้นผิวที่เรียบมัน ให้ความกลมกลื่น มีน้ำหนักน้อยกว่าพื้นผิวที่ขรุขระ เป็นต้น

สี (Color) ในทางทัศนศิลป์ สีหมายถึงความเข้มของแสงที่ส่องไปกระทบวัตถุแล้วสะท้อนเข้าสู่ตาเรา แต่สีที่นำมาเขียนภาพแตกต่างไปจากสีที่เป็นลำแสงโดยตรง เป็นที่ทราบและยอมรับกันแล้วว่า ภาพขาวดำหรือภาพลายเส้นไม่เหมาะนักที่จะเป็นภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก เพราะไม่เข้าใจเด็กเท่าที่ควร ในที่นี้จะกล่าวถึงเรื่องของสีเท่าที่จำเป็น ดังนี้

1. แม่สี คือ สีแท้ มีคุณสมบัติโดยเฉพาะไม่สามารถผสมด้วยสีต่างๆ ให้เป็นแม่สีได้ แต่แม่สีทั้งหลายถ้าผสมด้วยจำนวนเท่าๆ กัน จะเกิดสีใหม่ขึ้นเสมอ ผู้ที่ศึกษาเรื่องสีได้แบ่งแม่สีออกเป็นกลุ่มๆ แตกต่างกันไป ดังนี้
 - กลุ่มนักเคมี กำหนดแม่สีไว้ 3 สี โดยอาศัยคุณสมบัติทางเคมี การผลิต การย้อม และการผสม คือ สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน
 - กลุ่มนักฟิสิกส์ กำหนดแม่สีไว้ 3 สี โดยอาศัยความยาวของคลื่นสี และความเข้มขึ้นของสี คือ สีแดง สีเขียว และสีม่วง
 - กลุ่มนักจิตวิทยา กำหนดแม่สีไว้ 4 สี โดยอาศัยอิทธิพลของสีที่มีต่อจิตใจหรือความรู้สึกของมนุษย์ คือ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน และสีเขียว
 - กลุ่มศิลปิน กลุ่มนี้ศึกษาเรื่องสีในด้านอารมณ์ ความรู้สึก การผสมสี และการย้อมสี กลุ่มนี้ถือว่าเป็นผู้ใช้สีโดยตรง การกำหนดแม่สีของกลุ่มศิลปินมี 2 ทฤษฎีคือ
 1. ทฤษฎีแปร่ง (Prang System) กำหนดแม่สีไว้ 3 สี คือ สีแดง สีเหลือง และสีน้ำเงิน
 2. ทฤษฎีมันเชต (Munsell System) กำหนดแม่สีไว้ 5 สี คือ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีเขียว และสีม่วง

4.5.5 การผสมสี

1. ทฤษฎีแปร่ง (Prang System)

ผสมครั้งที่ 1 แดง + เหลือง = ส้ม

เหลือง + น้ำเงิน = เขียว

น้ำเงิน + แดง = ม่วง

ผสมครั้งที่ 2 เหลือง + ส้ม = ส้มเหลือง

เหลือง + เขียว = เหลืองเขียว

น้ำเงิน + ม่วง = ม่วงน้ำเงิน

ม่วง + แดง = ม่วงแดง

แดง + ส้ม = ส้มแดง

เขียว + น้ำเงิน = เขียวน้ำเงิน

2. ทฤษฎีมันเชล (Munsell System)

แดง + ม่วง = ม่วงแดง เหลือง + แดง = เหลืองแดง น้ำเงิน + เขียว = เขียวน้ำเงิน

เขียว + เหลือง = เขียวเหลือง

ม่วง + น้ำเงิน = ม่วงน้ำเงิน

การผสมสีตามทฤษฎีแปร่ง ต้องผสมกัน 2 ครั้ง จึงจะได้สี 12 สี ส่วนการผสมสีตามทฤษฎีมันเชล ผสมครั้งเดียวได้ 10 สี และทฤษฎีมันเชลก็เป็นที่ยอมรับในกลุ่มศิลปิน

3. การใช้สีกับภาพประกอบ สีแดงเป็นสีที่เด็กรู้จักก่อน ตามด้วยเหลือง ฟา เขียว เด็ก ๆ จะจดจำสีต่างๆ ให้สัมพันธ์กับสิ่งที่อยู่รอบตัว เช่น พระจันทร์สีเหลือง ต้นไม้สีเขียว ท้องฟ้าสีฟ้า เด็กเล็กจะให้ความสำคัญกับสีมากกว่ารูปร่าง ดังนั้น ในหนังสือเด็กจะเน้นเรื่องสีมาก เพราะสีสามารถให้ความรู้สึแก่เด็กได้ดี เช่น เมื่อต้องการกระตุ้นความรู้สึกตกใจจะใช้สีแดง เป็นต้น

4.5.6 ภาพประกอบมีหลักการดังต่อไปนี้

1. ควรใช้ภาพสีหลายสีมากกว่า ขาว-ดำ
2. ควรใช้สีให้เหมาะสมตามเนื้อเรื่อง เช่น พุดถึงน้ำหรือฤดูหนาว ควรใช้สีฟ้า ดวงอาทิตย์ ใช้สีเหลืองหรือแดง เป็นต้น ต้องคำนึงถึงความรู้สึกให้ตรงกับท้องเรื่อง ถ้าเรื่องนั้นๆ เกี่ยวกับความสนุกสนานก็ควรใช้สีร้อน
3. ควรใช้สีร้อน ได้แก่ สีเหลือง แดง ในการเร่งเร้า และจะดึงดูดความสนใจได้มากกว่า สีเย็น
4. ควรหลีกเลี่ยงสีที่ทำให้รู้สึกโศกเศร้า ไม่เบิกบาน เช่น สีดำ น้ำตาล ควรใช้เหล่านี้แสดงเฉพาะตรงส่วนที่ต้องการแสดงความรู้สึกโศกของตัวละครเท่านั้น
5. การใช้สีต่างๆ ควรใช้สีเข้ม ชัดเจน ให้ความรู้สึกตรงตามความต้องการมากกว่าสีจางๆ โดยเฉพาะปก ก็ควรสะดุดตา

4.6 การเลือกใช้กระดาษ

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการเลือกใช้กระดาษ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหนังสือ ราคาของกระดาษ คุณภาพของกระดาษที่เหมาะสมกับประเภท พิมพ์ กรรมวิธีพิมพ์ ความหนาของกระดาษ ความเหนียว และน้ำหนักของกระดาษ

4.7 ขนาดและสีของตัวอักษรในหนังสือสำหรับเด็ก

4.7.1 การเลือกตัวพิมพ์

ความสำคัญของตัวพิมพ์หนังสือแต่ละเล่มจะมีคุณภาพหรือไม่นั้น นอกจากจะมีเนื้อหาที่ดีแล้ว รูปแบบก็เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเสริมให้หนังสือนั้นๆ มีคุณภาพและมีคุณค่ามากขึ้น ตัวพิมพ์จึงนับเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ผู้สร้างหนังสือไม่ควรละเลย

การเลือกตัวอักษรเพื่อพิมพ์หนังสือสำหรับเด็กต้องคำนึงถึง “ความอ่านง่าย” และ “ความอ่านออกได้” โดยอาศัยองค์ประกอบ 5 ประการดังนี้

1. รูปแบบของตัวอักษร ใช้ตัวขนาดกลางสำหรับหนังสือสำหรับเด็ก เด็กชั้นเล็กชอบตัวอักษรขนาดใหญ่ เด็กชั้นสูงชอบตัวอักษรขนาดเล็ก
2. ขนาดของตัวพิมพ์ ขนาด 24 พอยท์จะอ่านง่ายที่สุด
3. สีของตัวพิมพ์ ควรพิมพ์ด้วยสีดำ น้ำเงิน หรือเขียว
4. ความตัดกันระหว่างพื้นกับตัวอักษร เพื่อความกระจ่างชัดของตัวอักษร เพื่อให้เด็กเห็นตัวอักษรได้ง่าย เช่น อักษรสีขาวบนพื้นสีเขียว
5. ช่องไฟของตัวพิมพ์ คือ การเว้นว่างระหว่างตัวอักษรแต่ละตัว ระหว่างคำ หรือระหว่างวรรค โดยทั่วไปการเว้นวรรคต้องเว้นช่องว่างตามขนาดของตัวอักษร โดยเว้นในอัตราเดียวกันตลอดทั้งหน้า

4.7.2 การเลือกตัวพิมพ์

ขนาดของตัวหนังสือหรือตัวอักษรพิมพ์ เรียกว่า “พอยท์” (Point) หรือ “ไพกา” (Pica) ขนาดตัวหนังสือมีความสำคัญต่อการใช้สายตาของเด็กอย่างยิ่ง หนังสือสำหรับเด็กเล็กต้องใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ หนังสือสำหรับเด็กโตใช้ตัวอักษรขนาดเล็กลง ลักษณะตัวอักษรควรใช้ตัวดำตัวหนา เพื่อให้เหมาะสมกับสายตาของเด็ก

4.7.3 ขนาดตัวอักษร

หนังสือสำหรับเด็ก ต้องเลือกตัวอักษรที่มีเส้นโต ตัวใหญ่ให้เหมาะกับวัยของเด็ก ถ้าเป็นเด็กเล็ก ต้องใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ ถ้าเป็นเด็กโตก็ใช้ตัวอักษรขนาดเล็กลงมา ตัวอักษรแต่ละชนิดมีคุณลักษณะแตกต่างกัน การออกแบบตัวอักษรจำเป็นต้องทำให้เกิดความสะดวกในการอ่าน ให้สามารถอ่านได้ง่าย สำหรับตัวอักษรภาษาไทย ตัวพิมพ์ขนาด 16 พอยท์ เหมาะสมยิ่งกว่าตัวพิมพ์แบบอื่นใดเมื่อเปรียบเทียบกับ รองลงมาได้แก่ ตัวพิมพ์แบบฝรั่งเศสขนาด 18 พอยท์

4.7.4 การใช้ตัวอักษรในหนังสือสำหรับเด็ก ควรคำนึงถึงลักษณะที่ดีดังต่อไปนี้

1. ตัวอักษรมีขนาดโต เส้นหนา พอเหมาะกับสายตาของเด็ก
2. ตัวอักษรต้องเป็นแบบที่เหมาะสมกันทั้งส่วนสูงและความหนา
3. น้ำหนักของเส้นตัวอักษรต้องสม่ำเสมอ ไม่ขาด มีหัวชัดเจน
4. ตัวอักษรแต่ละตัวจะต้องเรียงตัวติดกันได้ดีเมื่อสร้างเป็นคำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ตัวอักษรต้องมีลักษณะที่อ่านแล้วสบายตา
6. เนื้อหาสาระสำคัญ ควรใช้ตัวอักษรที่มีขนาดใหญ่และหนาขึ้น เพื่อให้ความรู้สึกลึกแน่นหนัก แสดงความสำคัญของข้อความนั้น
7. การเลือกใช้ตัวอักษรแบบใดในหนังสือสำหรับเด็ก ต้องคำนึงถึงความอ่านง่าย และความอ่านออกเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ต้องพิจารณาถึงรูปแบบ ขนาดช่องไฟ สี และความตัดกันของตัวอักษรกับพื้นหลัง อีกประการหนึ่งที่เราควรคำนึงถึง คือ การใช้ตัวอักษรแบบที่นิยมใช้กันทั่วไป จะเป็นประโยชน์ต่อเด็ก ในการที่จะทำให้เด็กเกิดความคุ้นเคยกับลักษณะและขนาดของตัวอักษร สามารถอ่านหนังสืออื่นๆ ได้กว้างขวางออกไป

4.7.5 สีของตัวอักษร

หนังสือส่วนมากจะพิมพ์ตัวอักษรสีดำลงบนกระดาษสีขาว เพราะต้นทุนในการพิมพ์บนกระดาษขาวต่ำกว่าพิมพ์ลงบนกระดาษสี และหมึกสีดำก็มีราคาถูกกว่าหมึกพิมพ์สีอื่นๆ อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญที่จะต้องคิดถึงก่อนอื่นก็คือ การตัดกันของตัวอักษรกับพื้นสีที่พิมพ์ ถ้ายิ่งตัดกันมากก็ยิ่งช่วยให้เห็นและอ่านชัดเจนมากขึ้นเท่านั้นในงานวิจัยความสามารถในการรับรู้อักษรสีต่างๆ ได้แก่ สีเขียว สีน้ำเงิน และสีคำที่พิมพ์บนพื้นสีขาวพบว่ากลุ่มเด็กหญิงมีความสามารถในการรับรู้อักษรสีต่างๆ แตกต่างกันมาก ในขณะที่กลุ่มเด็กชายมีความสามารถในการรับรู้อักษรสีต่างๆ คล้ายๆ กัน นอกจากนี้ อักษรสีน้ำเงินกับสีเขียวยังให้การรับรู้ในอัตราที่เร็วเท่าเทียมกัน แต่เร็วกว่าอักษรสีดำ แสดงให้เห็นว่าสามารถพิมพ์อักษรสีเขียวหรือสีน้ำเงินในหนังสือสำหรับเด็กที่มีพื้นสีขาวก็ได้ เพราะเด็กสามารถรับรู้ได้เท่ากันทั้งสองสี แต่เมื่อพิมพ์ทั้งสามสีไว้ด้วยกันในหน้าเดียว มีแนวโน้มว่าเด็กจะสามารถรับรู้อักษรสีดำได้ดีที่สุด

4.8 การเลือกใช้สี

4.8.1 จิตวิทยาของสี

การที่ผู้วาดภาพประกอบจะเลือกใช้สีในการวาดภาพ ผู้วาดภาพประกอบจะต้องเข้าใจในความหมายของสีต่าง ๆ ด้วย เพื่อที่ภาพวาดออกมามีได้สอดคล้องหรือตรงกับความหมายของเรื่องที่ผู้เขียน หนังสือต้องการสื่อ และแสดงความหมาย ความรู้สึก

จากการทดลองในแง่จิตวิทยา ได้พบว่าสีต่าง ๆ ให้ความรู้สึกดังนี้

1. สีอุ่น (ได้แก่ สีเหลือง สีแสด สีแดง) ให้ความรู้สึกที่เป็นบวก (Positive) คือ เกิดความคึกคัก เร่งเร้า และก่อให้เกิดความตื่นตื้นอยู่เสมอ
2. สีเย็น (ได้แก่ สีม่วง สีน้ำเงิน สีเขียว) ให้ความรู้สึกที่เป็นปฏิเสธ (Negative) คือ เกิดความสันโดษ เงียบสงบ และก่อให้เกิดความเยือกเย็นอยู่เสมอ
3. คนทั่วไปจะชอบสีแดง น้ำเงิน ม่วง เขียว แสด และเหลือง
4. ผู้หญิงส่วนใหญ่ชอบสีแดง ผู้ชายส่วนใหญ่ชอบสีน้ำเงิน
5. ผู้หญิงส่วนใหญ่มีความรู้สึกต่อสีเร็วกว่าผู้ชาย และลักษณะการบอกสีมักปรากฏในผู้ชายมากกว่าผู้หญิง
6. สีแดง เป็นสีที่มีอำนาจการดึงดูดของสายตามากที่สุด เป็นสีที่แสดงความก้าวร้าว ความร้อนแรง ความตื่นตื้น และความกล้าหาญ เป็นสีเก่าแก่ที่มีใช้กันมาช้านาน
7. สีเหลือง เป็นสีที่มีความสว่างมากที่สุด โดยเฉพาะสีเหลืองสด เป็นสีที่แสดงถึงความสดชื่น และความมีชีวิตชีวา ในอารยธรรมของจีนและคริสเตียน ถือว่าสีเหลืองเป็นสีที่แสดงถึงความศักดิ์สิทธิ์
8. สีน้ำเงิน เป็นสีที่มีความเรียบง่าย แสดงถึงความเยือกเย็น สง่าผ่าเผย วังเวง สงบเสถียร ลึกซึ้ง บางครั้งแสดงถึงความเศร้าตามธรรมชาติ และบางครั้งในทางศาสนา สีนี้แสดงถึงความสิ้นหวัง
9. สีม่วง เป็นสีที่แสดงความเยือกเย็น และความสงบ รวมทั้งความสิ้นหวัง เมื่อมองนาน ๆ ทำให้รู้สึกเมื่อยตา
10. สีเขียว เป็นสีที่ลักษณะคล้ายสีน้ำเงิน ให้ความรู้สึกค่อนข้างจะเป็นกลาง แต่มีแนวโน้มที่จะให้ความรู้สึกสงบมากกว่าความกระตือรือร้น ให้ความรู้สึกชุ่มชื้น สดชื่น กระปรี้กระเปร่า ความอยู่เย็นเป็นสุข ความเจริญรุ่งเรือง ความหวัง ความซื่อสัตย์
11. สีส้มและสีแสด เป็นสีที่เร้าใจ ให้ความรู้สึกอบอุ่น ค่อนข้างร้อนแรงและบาดตา บางครั้งแสดงถึงความรุ่งโรจน์ และความมั่นคง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. สีชมพู เป็นสีที่ดึงดูดใจ ให้ความรู้สึกร่าเริง บริสุทธิ์ และไร้เดียงสา เป็นสีที่แสดงถึงเกียรติยศ อำนาจ ความเป็นผู้ดี และบางครั้งก็แสดงถึงความเสียใจอันใหญ่หลวง

13. สีนํ้าตาล เป็นสีที่ให้ความรู้สึกมั่นคง แต่แห้งแล้ง และเศร้า

14. สีเทา เป็นสีที่ให้ความรู้สึกเศร้า สงบ เย็นชา มักใช้เป็นสัญลักษณ์ของความเศร้าโศก ความหนาวสั่น ความกลัว ความมืดสลัว ความทรุดโทรม และความแก่ชรา

15. สีดำ เป็นสีที่ให้ความรู้สึกเยียบเหงา เศร้าโศก เป็นสัญลักษณ์ของความตายและความกลัว

16. สีขาว เป็นสีที่มีความสว่าง ให้ความรู้สึกนิ่มนวลมากกว่าสีดำและสีเทา เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ความสุภาพ เกียรติยศ คุณภาพ และความผ่องใส ชาวจีนใช้สีขาวเป็นสัญลักษณ์ของความเศร้าโศก ชาวตะวันตกใช้สีขาวเป็นสีของเจ้าสาวในวันมงคลสมรส

จากความหมายของสีข้างต้นผู้วาดภาพประกอบสามารถใช้สีและความหมายของสี ในการเลือกใช้สีเพื่อความหมายในภาพได้ โดยภาพที่สร้างสรรค์ออกมา จะถูกต้องสื่อความหมายได้ดี และชัดเจน และนอกจากนี้ก็ยังแบ่งออกเป็นกลุ่มสี วรรณะร้อน คือกลุ่มสีแดง และสีที่ค่อนข้างออกทางสีแดง ในวงจรของสีลักษณะที่ร้อนน่าจะสื่อความหมายในด้านกระตือรือร้น ร้อนแรง และรวดเร็ว แสดงความกล้า ส่วนสีกลุ่มวรรณะเย็น ได้แก่ สีที่อยู่ในกลุ่มสีเขียว และค่อนข้างไปทางสีเขียว เป็นสีที่ให้ความรู้สึกเย็น สดชื่น สบาย และมีความสงบ สุขุมเย็น

4.8.2 การใช้สีต่างๆ

1. สีน้ำ มีลักษณะโปร่งใส ดูชุ่มฉ่ำ ถ้าวาดระบายทับกันหลายครั้ง ความเข้มของเนื้อสีจะหมดไป หากนํ้าน้อยเกินไปภาพจะแห้งและจืดชืด

2. สีโปสเตอร์ สีโปสเตอร์เป็นสีทึบแสง สามารถระบายทับกันได้ ถ้าต้องการทำให้สีอ่อนลง ใช้สีขาวผสม ใช้นํ้าไม่ได้ และความเข้มของสีจะมากเท่าเดิม สีโปสเตอร์จึงดูสดใสมากกว่าสีน้ำ สีโปสเตอร์นอกจากจะเขียนภาพประกอบได้ดีแล้ว ยังใช้เขียนตัวอักษรที่ต้องการเน้นให้เด่นเป็นพิเศษได้ด้วย

3. สีดินสอ-สีเมจิก สีเหล่านี้เวลาเขียนหรือระบายจะไม่เรียบ มักเป็นเส้น ต้องถูหรือระบายหลาย ๆ ครั้ง บริเวณที่ซ้ำมากสีจะเข้ม ที่ซ้ำน้อยสีจะจาง สีประเภทนี้เหมาะสำหรับตกแต่งภาพลายเส้น หรือภาพสีเดียวไม่ให้จืดเกินไป

4. สีอุ่น (Warm Tone) คือ สีที่กระตุ้นประสาทตา เกิดความกระปรี้กระเปร่าและอบอุ่น ได้แก่ สีแดง สีม่วงแดง สีส้ม สีส้มแดง และสีม่วง สีอุ่นเหมาะที่จะนำมาใช้เขียนภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก โดยเฉพาะหนังสือสำหรับเด็กที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย สนุกสนาน และนิทานนิยายที่ตื่นเต้น

5. สีเย็น (Cool Tone) คือ สีที่ให้ความรู้สึกเย็นตา สงบ ลดความตื่นเต้น ได้แก่ สีน้ำเงิน สีม่วงน้ำเงิน สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน และสีเขียวเหลือง สีเย็นเมื่อนำมาเขียนภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กจะรู้สึกชืดชืด เรียบเกินไป จึงไม่ควรใช้มากนัก การใช้สีอุ่นหรือสีเย็นเพียงอย่างเดียวจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายได้ง่าย ดังนั้น ถ้าเขียนเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ ความสงบ ความรัก ความเมตตา กรุณา ต้องใช้โครงงานสีเป็นสีเย็น และใช้สีอุ่นบางส่วน จะทำให้ภาพสดใส แปลกตาขึ้น ในทำนองเดียวกัน ถ้าโครงงานสีเป็นสีอุ่น ก็ใช้สีเย็นบางส่วน เพื่อลดความรุนแรง

6. สีกลมกลืน (Harmony Color) คือ สีที่มีความเข้มของสีใกล้เคียงกัน หรือสีที่อยู่ใกล้กันในวงสีตามทฤษฎีมันเชล เช่น สีแดงกลมกลืนกับสีม่วง เป็นต้น การใช้สีกลมกลืนจะทำให้ภาพสวยงาม

7. สีตัดกัน (Contrast Color) คือ สีที่มีความเข้มในตัวเอง เมื่อนำมาใช้คู่กันจะมีความรุนแรงสูง แต่ถ้าใช้เป็นภาพจะน่าดู ไม่จืดชืด นิยมใช้ในการออกแบบโฆษณา การใช้สีตัดกัน จะต้องรู้จัก “เบรคสี” คือ การแบ่งปริมาณของสีที่ใช้ด้วยกันไม่ให้เท่ากัน สีจะได้ไม่เกิดความรุนแรง

8. สีส่วนรวม (Tonality Color) หมายถึง การใช้สีหลาย ๆ สีในภาพเดียวกัน แต่เมื่อดูรวม ๆ กันแล้วคล้ายเป็นสีเดียว ทั้งนี้เพราะสีใดสีหนึ่งที่เรารู้สึกว่ามีมากกว่าสีอื่น ๆ หรือข่มสีอื่นไว้ การเขียนภาพโดยใช้สีส่วนรวมจะช่วยสร้างบรรยากาศของภาพได้ดี

9. ค่าของสี (Value of Color) คือ ความอ่อนแก่ของสีโดยการทำสีเพื่อให้อ่อนลงตามลำดับ ตั้งแต่ 7 – 15 ระยะ แต่นิยม 9 ระยะ โดยใช้สีขาวหรือน้ำผสม การใช้ค่าของสีจะช่วยให้เกิดความกลมกลืน นุ่มนวล และช่วยให้มีจำนวนสีมากขึ้น

4.8.3 หลักการใช้สี

หลักการใช้สีสำหรับใช้สร้างวรรณกรรมสำหรับเด็กสรุปได้ดังนี้

1. ควรใช้ภาพสีหลายสีมากกว่าภาพขาวดำ
2. สีที่มาใช้ ควรเป็นสีที่อยู่ในวรรณะอุ่น เช่น สีแดง สีเหลือง และสีแสด มากกว่าสีในวรรณะสีเย็น
3. สีที่ควรหลีกเลี่ยง หรือ ไม่ควรใช้ ได้แก่ สีที่แสดงความโศกเศร้า หรือ ไม่เบิกบาน เช่น สีดำ สีเทา และสีน้ำตาล เป็นต้น
4. ควรเลือกใช้สีให้เหมาะสมตามเนื้อเรื่อง เช่น น้ำ หรือ ฤดูหนาว ควรใช้สีฟ้า เรื่องที่ลึกลับ ใช้สีดำหรือม่วงประกอบในช่วงนั้น ๆ เป็นต้น
5. การใช้สีต่าง ๆ ควรใช้ให้เหมาะสม ให้ความรู้สึกตรงตามความต้องการมากกว่าจะใช้สีจาง

4.9 การจัดทำรูปเล่มหนังสือสำหรับเด็ก

หนังสือสำหรับเด็กควรเป็นหนังสือที่เด็กสามารถตัดสินใจซื้อด้วยความพอใจของตนเองได้ จึงต้องมีจุดเด่นทั้งด้านภาพประกอบ เนื้อหา และรูปเล่ม ผู้จัดทำต้องออกแบบส่วนประกอบต่างๆ ของหนังสือโดยใช้หลักเกณฑ์ทางศิลปะ เพื่อให้หนังสือมีรูปแบบ ภาพ ขนาด ตัวอักษร และสีที่เด็กชื่นชอบ ความสำคัญของรูปเล่ม รูปเล่มมีความสำคัญต่อหนังสือในแง่ความสวยงาม การใช้ การเก็บรักษา เป็นสำคัญ หนังสือที่มีรูปเล่มดีและเหมาะสมจะ ย่อมส่งผลให้เด็กๆ เกิดความอยากอ่านอยากซื้อ

4.9.1 รูปเล่มของหนังสือ

รูปเล่มของหนังสือมี 2 แบบ คือ

1. รูปเล่มแนวตั้ง หมายถึง รูปเล่มที่มีส่วนสูงมากกว่าส่วนกว้าง รูปเล่มแนวตั้งเป็นที่นิยมในการพิมพ์หนังสือโดยทั่วไป
2. รูปเล่มแนวนอน หมายถึง รูปเล่มที่มีส่วนสูงน้อยกว่าส่วนกว้าง รูปเล่มแนวนอนนิยมใช้สำหรับอัลบั้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.9.2 ขนาดและรูปเล่มที่ดี

ผลการวิจัยของ สมทรง สิตถายัน เรื่องขนาดและรูปเล่มที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย(ป.4-6) พบว่านักเรียนชอบรูปเล่มขนาดกว้าง 6 นิ้ว สูง 8 นิ้วครึ่ง ประเภทแนวตั้งมากที่สุด ทุกระดับชั้น และนักเรียนชอบหนังสือแนวตั้งมากกว่าแนวนอน

4.9.3 ส่วนประกอบของหนังสือ

โดยทั่วไปหนังสือมีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ ส่วนประกอบตอนต้น ส่วนเนื้อเรื่อง และส่วนประกอบตอนท้าย

1. ส่วนประกอบตอนต้น ประกอบด้วยหน้าต่างๆ ซึ่งไม่นับใส่เลขกำกับเลขหน้า หรือจะใส่เลขหน้าก็เป็นเลขอีกชุดหนึ่ง ส่วนประกอบตอนต้นมีหน้าต่างๆ ดังนี้

1.1 ใบหุ้มปก (Dust Jacket หรือ Book Jacket) ช่วยให้หนังสือสวยงามน่าจับต้องและหิบบอ่าน เป็นส่วนที่ช่วยดึงดูดสายตา และช่วยรักษาหนังสือให้ใหม่อยู่เสมอ

1.2 ปก (Binding) เป็นสิ่งแรกที่ดึงดูดความสนใจของผู้ที่ได้พบเห็นหนังสือ ภาพและชื่อเรื่องบนปกต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง เพื่อจะได้ติดตามอ่านเนื้อเรื่องในเล่ม

1.3 ใบรองปก (Endpapers) ช่วยยึดตัวเล่มหนังสือให้ติดกับปก อาจปล่อยไว้เป็นหน้าว่างๆ ไม่มีข้อความใดๆ หรืออาจออกแบบลวดลายศิลปะที่งดงาม ซึ่งสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

1.4 หน้าบอกตอนหรือหน้าชื่อเรื่อง (Half-Title Page) หน้านี้มีข้อความเฉพาะชื่อเรื่อง ชื่อชุด หรือคำอธิบายสั้นๆ ช่วยทำหน้าที่ ป้องกันหน้าปกในมิให้ฉีกขาดง่าย หรือสกปรกง่าย และเป็นส่วนที่เชื่อมระหว่างเนื้อเรื่องให้ต่อเนื่องกับใบรองปกซึ่งอยู่ต่อจากปก มักเป็นกระดาษว่าง

1.6) หน้าปกใน (Title Page) หน้าปกในต้องอยู่ด้านขวามือเสมอ หน้านี้บรรจุข้อความที่เป็นชื่อเรื่องที่สมบูรณ์ ชื่อผู้แต่ง ชื่อบรรณาธิการ ชื่อผู้รวบรวม ชื่อผู้วาดภาพประกอบ ชื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำหนังสือและชื่อสำนักพิมพ์ หน้านี้ถือว่าสำคัญที่หนังสือทุกเล่มจำเป็นต้องมี

1.7) หน้าลิขสิทธิ์ (Copyright Date) เป็นหน้าที่อยู่ด้านหลังของหน้าปกใน มักเป็นหน้าที่แจ้งปีที่พิมพ์หนังสือเล่มนั้น ครั้งที่พิมพ์ บางครั้งอาจแจ้งที่ตั้งของสำนักพิมพ์ที่พิมพ์หนังสือเล่มนั้น

1.8) หน้าคำนำหรือคำชี้แจง (Preface หรือ Introduction) หน้านี้มีไว้เพื่อแสดงวัตถุประสงค์ของหนังสือเล่มนั้นๆ

1.9) หน้าสารบัญ (Contents หรือ Table of Contents) ส่วนใหญ่จะอยู่ต่อจากหน้าคำนำ แสดงให้ทราบว่าเนื้อเรื่องตอนต่างๆ ปรากฏอยู่ที่หน้าใดบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ส่วนเนื้อเรื่อง (Text หรือ Body of the Book) เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของหนังสือ หน้าแรกของเรื่องมักจะใช้น้ำด้านขวามือ ข้อความบรรทัดแรก ซึ่งอาจเป็นหัวข้อหรือคำขึ้นต้นบรรทัดแรก ควรจะย่อหน้าต่ำจากบรรทัดของหน้าสักลเล็กน้อย เพื่อให้ดูสะอาดตา เรียกความสนใจในการอ่าน หน้านี้จะถือว่าเป็นหน้า 1 ของหนังสือ เลขหน้าควรอยู่บนสุดหรือล่างสุด ไว้ตรงกึ่งกลางหน้า หนังสือ มีข้อความไม่หนาแน่นมากนัก หน้าเนื้อเรื่องและภาพประกอบ จัดเรียงลำดับตั้งแต่หน้า 1 ไปจนจบเล่ม เมื่อขึ้นต้นบทใหม่ หรือหัวข้อใหม่ อาจจะขึ้นหน้าใหม่ก็ได้เพื่อเรียกความสะอาดตา หน้าขึ้นต้นใหม่ควรอยู่ด้านซ้าย

3. ส่วนประกอบตอนท้าย มักจะมีในหนังสือประเภทสารคดีมากกว่าหนังสือที่อ่านเพื่อความรื่นรมย์ ส่วนประกอบตอนท้ายเป็นส่วนที่มีประโยชน์ในการค้นคว้าเพิ่มเติม และต้องการรายละเอียดต่างๆ ที่ไม่ได้ใส่ไว้ในเนื้อเรื่อง ได้แก่

3.1 บรรณานุกรม (Bibliography) เป็นรายชื่อเอกสารที่นำมาอ้างอิงประกอบการเรียบเรียงเนื้อเรื่องทั้งหมด รวมทั้งเชิงอรรถที่ปรากฏในส่วนเนื้อเรื่องด้วย บรรณานุกรมเป็นส่วนที่จำเป็น

4.9.4 ปกและการออกแบบปก

1. ตั้งชื่อเรื่องให้สะอาดตา เร้าความสนใจ ให้ชื่อเรื่องบ่งบอกบรรยากาศในเรื่อง เช่น ปลาวาฬน้อยกางอริ ไข่ขอหาหวานอยู่ไหน
2. ให้สีปกสดใสเพื่อดึงดูดใจผู้อ่าน
3. ภาพปกสอดคล้องกับเรื่อง
4. ภาพหน้าปกไม่ควรเป็นตอนที่ซ้ำกับภาพในเรื่อง
5. มีชื่อผู้แต่ง ผู้วาดภาพประกอบปรากฏบนปก
6. ทำปกให้ประณีต บรรจง

4.9.5 การจัดหน้าของหนังสือ

การจัดหน้าของหนังสือ ควรคำนึงถึงหลักศิลปะ 4 ประการดังนี้

1. หลักสมดุลย์
2. หลักเอกภาพ
3. การเว้นช่องว่าง
4. หลักการนำสายตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.9.6 การเขียนภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก

ความสำคัญของภาพประกอบ

เนื่องจากเด็กชอบอ่านหนังสือด้วยภาพมากกว่าด้วยตัวหนังสือ “ภาพ” จึงเป็นหัวใจของหนังสือสำหรับเด็ก ภาพประกอบในหนังสือสำหรับเด็กจะทำหน้าที่สร้างภาพพจน์ในใจของเด็ก ช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เพราะภาพสามารถอธิบายเรื่องได้ดีกว่าตัวหนังสือ ภาพประกอบหนังสือมีบทบาทดังนี้

1. ภาพช่วยเสริมเนื้อหาสาระและเรื่องราว ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาสาระได้อย่างรวดเร็ว ไม่ผิดพลาด และยังเป็นตัวแทนหรือภาพจำลองของเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสิ่งของ สถานที่ ระบบการทำงานของเครื่องยนต์กลไก เหตุการณ์ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นเรื่องไกลตัว หรือผู้อ่านไม่มีโอกาสได้เห็น สัมผัส หรือมองเห็นได้ด้วยตา
2. ภาพช่วยดึงดูดใจ ความน่าสนใจเบื้องต้นของภาพประกอบหนังสือจะต้องมีคุณภาพ ทั้งในด้านความสวยงาม ความถูกต้อง ความชัดเจน และมีรายละเอียดของภาพหรือเนื้อหาในภาพสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจเรื่องอ่านได้อย่างถูกต้องมากขึ้น
3. ภาพช่วยเสริมสร้างจินตนาการ ภาพประกอบที่ผู้วาดภาพใช้สี เส้น แสง และเงาสวยงามสะท้อนจาก เหตุการณ์ และอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครประกอบกับบรรยายด้วยท่วงทำนองที่ทำให้ความรู้สึกและอารมณ์สอดคล้องกับภาพ ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตามชื่นชมในความงามอ่อนช้อยของเส้น แสง และสีต้น ทำให้เกิดจินตนาการลึกซึ้งและกว้างไกลยิ่งขึ้น
4. ภาพช่วยสนองจุดมุ่งหมายเฉพาะ หนังสือสำหรับเด็กเล็กถึงบางเล่ม ผู้แต่งอาจใช้ภาพประกอบชักชวนผู้อ่านให้มีส่วนร่วมในเรื่อง เช่น ให้หาว่ามีสัตว์อะไรในภาพ และมีคำเฉลยในหน้าถัดไป เป็นต้น จุดมุ่งหมายเฉพาะที่อาจจะใช้ภาพเป็นเครื่องมือเช่น เพื่อล้อเลียน เสียดสี เปรียบเทียบ สรุปอภิปราย ขยายความคิดให้กว้างไกล เป็นต้น

บทที่ 5

การวิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น

5.1 ศึกษาตัวอย่างภาพประกอบจากหนังสือและ website เรื่องแมคลีลูกหมาป่า

ภาพที่ 5.1 ตัวอย่างหนังสือภาพประกอบนิทาน แมคลีลูกหมาป่า

website

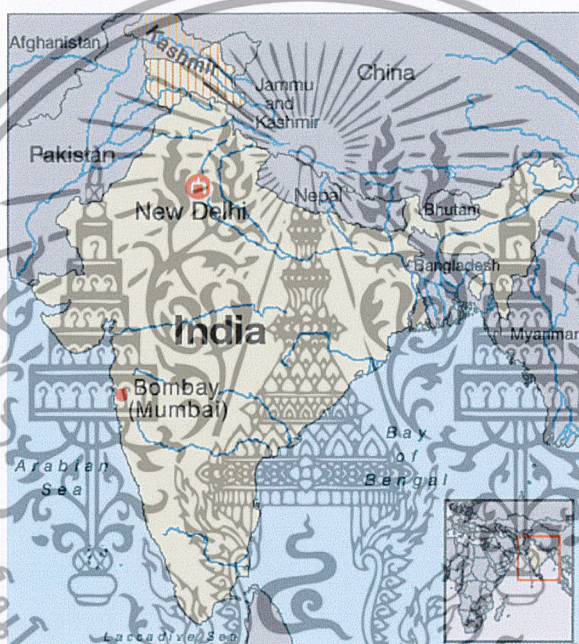
- http://www.trueplookpanya.com/true/knowledge_detail.php?mul_content_id=2325 เนื้อเรื่องนิยายเรื่อง แมคลีวันที่โพสต์ 25 พ.ย. 2552 โพสต์โดย ทีมงานทรูปลูกปัญญา
- <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=vinitisiri&month=02-2010&date=01&group=48&gblog=11> เล่าประวัติแมคลีจากป็นนวนิยายชุดที่เขียนโดย รัตยารัตน์ คิปติง นักเขียนชาวอังกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 วิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1 เนื้อเรื่อง

แมคกิลีส่วนใหญ่ที่เคยทำกันมาจะตัดตอนเรื่องราวให้สั้นลง แต่เรื่องแมคกิลีที่จะทำ นำมาจากนวนิยายชุดที่เขียนโดย รัศยารัตน์ คิปลิง เขียนเรื่องนี้จากประสบการณ์ ที่ใช้ชีวิตวัยเด็กตั้งแต่เกิดจนอายุ 6 ปี ที่เมืองบอมเบย์ ประเทศอินเดีย เนื้อเรื่องในนวนิยายจะมีตอน เนื้อเรื่องแมคกิลี , กำเนิดแมคกิลี , แมคกิลีเข้าฝูง , แมคกิลีถูกลักพาตัว , แมคกิลีออกจากป่า , แมคกิลีพบแม่ , อวสานเชอร์คาน , แมคกิลีช่วยแม่ให้พ้นภัย , แมคกิลีผจญภัย , แมคกิลีกลับสู่สังคมมนุษย์

ภาพที่ 5.2 แผนที่เมืองบอมเบย์ตั้งอยู่ฝั่งตะวันตกของอินเดีย

ปัจจุบันบอมเบย์ตั้งอยู่ฝั่งตะวันตกของอินเดีย ริมทะเล เป็นเมืองท่าแต่โบราณ ชื่อของเมืองนี้ในภาษาแขกคือ มุมไบ เมืองท่าทางการพาณิชย์แถบอินเดียตอนใต้ที่ได้สมญานามว่า “ลอนดอนแห่งอินเดีย” เมืองที่มีชื่อใน อดีตว่าบอมเบย์แต่ในปัจจุบันเรียกว่า มุมไบ มีประวัติความเป็นอันน่าทึ่งจากเกาะเล็กๆ เดิมโตขึ้นมาเป็นเมืองศูนย์กลางทางการค้าและเป็น เมืองอุตสาหกรรมในอินเดีย เรียกกันว่ามุมไบ เป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในอินเดียก็ว่าได้ และนอกจากนั้นยังมีฐานะเป็นฮอลลีวูดหรือคนมุมไบ เรียกว่าบอลลีวูดเนื่องจากมุมไบเป็นเมืองที่ผลิตอุตสาหกรรมภาพยนตร์ มาช้านาน และในแต่ละปีจะมีหนังออกมาเป็นจำนวนมากแล้ว ยังเป็นเมืองที่มีดารานักแสดงมากอีกเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 ตัวละครและฉาก

จากวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องเป็นป่าในประเทศอินเดีย ซึ่งจากการศึกษาเป็น ป่าไม้เขตร้อน ป่าดงดิบหรือป่าดิบเขา พบในเขตร้อนชื้น ไม่มีการผลัดใบ ต้นสูงใหญ่ พบที่ลุ่มแม่น้ำแควในแอฟริกา ลุ่มแม่น้ำอะเมซอนในอเมริกาใต้ หมู่เกาะอินเดียตะวันออก และเขตเทือกเขาสูงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้แก่ อินโดนีเซีย, ไทย, ฟิลิปปินส์, และอินเดีย ป่าเขตร้อนเป็นบริเวณที่มีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตมากที่สุดในโลก

ภาพที่ 5.3 ลักษณะป่าดงดิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

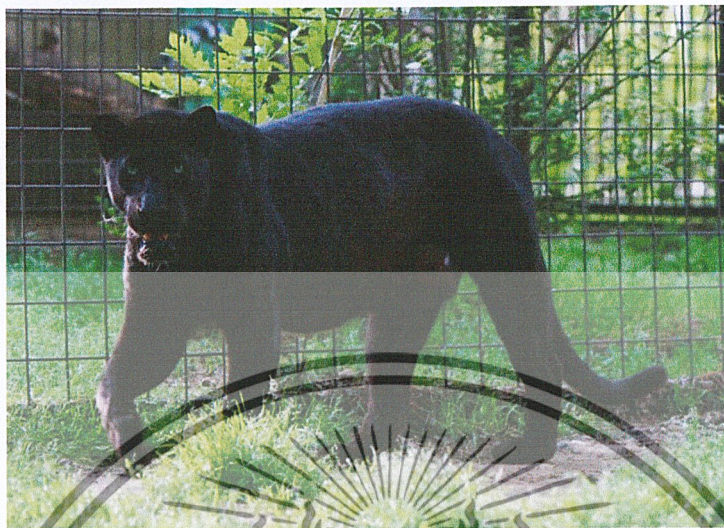
ภาพที่ 5.4 ลักษณะป่าดงดิบ

ภาพที่ 5.5 ลักษณะป่าดงดิบในฤดูอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาเรื่องสัตว์ป่าในเรื่อง

ภาพที่ 5.6 เสือด้าหรือเสือดาว

เสือด้า

เสือดาวเป็นนักล่าที่แข็งแกร่ง และเป็นนักปีนต้นไม้ชั้นยอด มีกล้ามเนื้อขาและคอแข็งแรงมาก มันสามารถลากแอนดิลโลขนาดใหญ่อะไรก็ได้ที่อาจหนักกว่ามันเองถึงสอง สามเท่าขึ้นไปกินบนต้นไม้ได้ เสือดาวไม่ค่อยชอบน้ำนักแต่ก็ว่ายน้ำได้ดี ส่วนใหญ่มักชอบออกหากินตั้งแต่เวลาพลบค่ำจนถึงใกล้รุ่ง ในบางครั้งก็อาจหากินในเวลากลางวันได้โดยเฉพาะในพื้นที่ ๆ ไม่มีมนุษย์รบกวน และตัวเมียที่เลี้ยงลูกก็มักต้องออกหากินบ่อยครั้งกว่าปกติจนต้องมีการหากิน ในเวลากลางวันด้วย ในเวลากลางวันที่ร้อนอบอ้าว เสือดาวมักปีนขึ้นไปพักผ่อนบนต้นไม้ หรือตามพุ่มไม้ หรือหรือหลืบหิน

เสือดาว กับ เสือด้า เป็นเสือชนิดเดียวกัน ในลูกเสือดอกรอกเดียวกันมีได้ทั้งเสือด้าและเสือดาว

- เสือดาว จะมีลำตัวสีน้ำตาลอมเหลืองหรือสีเหลือง และมีลายจุดสีดำเป็นจำนวนมาก ลักษณะลายเป็นจุดเรียงตัวกันเป็นกลุ่มดอก ปรากฏเฉพาะบริเวณด้านหลังและด้านข้าง ลำตัว ส่วนที่หัว ขา เท้า และใต้ท้อง เป็นจุดสีดำโดด ๆ ส่วนขนใต้ท้องเป็นสีขาวหรือสีเทา
- เสือด้า จะมีสีพื้นตามลำตัวเป็นสีดำ ถ้าสังเกตให้ดีจะพบว่าเสือด้าก็มีลายเช่นเดียวกับเสือดาว เพียงแต่มองเห็นไม่ชัดนัก แต่จะมองเห็นเด่นชัดถ้าอยู่ท่ามกลางแสงแดด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถิ่นอาศัย

ภาพที่ 5.6 ถิ่นที่อยู่อาศัยของเสื้อดำหรือเสื้อขาว

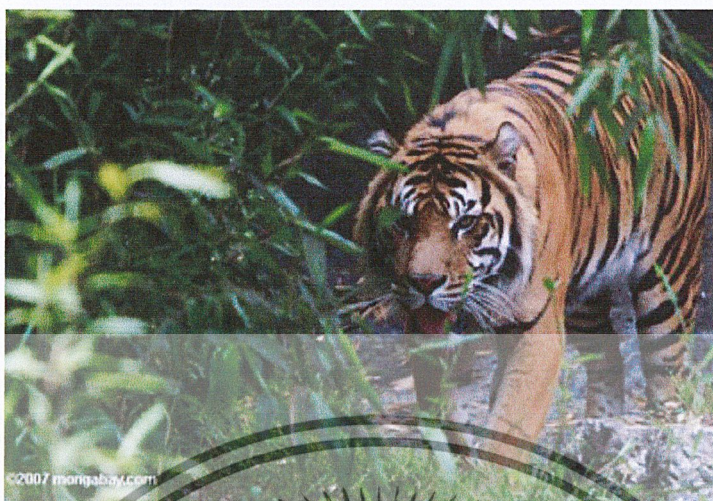
เสื้อขาวเป็นเสื้อที่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดีที่สุด เขตกระจายพันธุ์กว้างขวางที่สุด สามารถอาศัยอยู่ได้ในหลายพื้นที่ ตั้งแต่ทะเลทรายจนถึงป่าฝน ตั้งแต่แอฟริกาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไปจนถึงจีน และไซบีเรีย รวมทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เคยมีผู้พบซากเสื้อขาวอยู่ที่ระดับสูงสุดถึง 5,700 เมตรในเทือกเขาคีร์มันจาโร ในอินเดียมีเสื้อขาวในพื้นที่ทุกประเภท ตั้งแต่ป่าชายเลนจนถึงเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง ในแถบเทือกเขาหิมาลัยยังพบเสื้อขาวอยู่สูงถึง 5,200 เมตรซึ่งซ้อนทับกับเขตอาศัยของเสื้อดำหิมะ

ถิ่นอาศัย, อาหาร

มีการกระจายพันธุ์ที่กว้างขวาง พบทั้งในทวีปแอฟริกาและเอเชีย ในเอเชียพบได้ตั้งแต่จอร์แดน ซาอุดีอาระเบีย เยเมนเหนือ เยเมนใต้ โอมาน อิหร่าน อัฟกานิสถาน ปากีสถาน อินเดีย และภาคใต้ของประเทศจีน ภูฏาน ศรีลังกา เนปาล พม่า ไทย ลาว กัมพูชา และเวียดนาม

พฤติกรรม, การสืบพันธุ์

เสื้อขาวอาศัยได้ในสภาพแวดล้อมหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นป่าหรือพื้นที่โล่ง ซึ่งมีหินและพุ่มไม้แห้ง ๆ แต่มันชอบสภาพป่ามากกว่า เสื้อขาวทนแล้งทนร้อนและอาศัยในพื้นที่ห่างไกลแหล่งน้ำได้ดีกว่าเสื้อดำ ถ้าจำเป็นจริง ๆ เสื้อขาวก็ว่ายน้ำได้ แต่โดยปกติมันจะพยายามหลีกเลี่ยงเสื้อขาวชอบใช้ชีวิตบนต้นไม้และเคลื่อนที่ว่องไวไปตามกิ่งไม้ เสื้อขาวกินเหยื่อทุกชนิดที่จับได้ เช่น หนู กวาง ลิง นกยูง และหมา มันจะดักคอยเหยื่ออยู่บนต้นไม้และหลังจากฆ่าเหยื่อแล้ว จะลากเหยื่อกลับขึ้นไปกินบนต้นไม้ เพื่อป้องกันสัตว์กินซากมาแย่งอาหาร

ภาพที่ 5.7 เสือโคร่งเบงกอล

เสือโคร่งเบงกอล

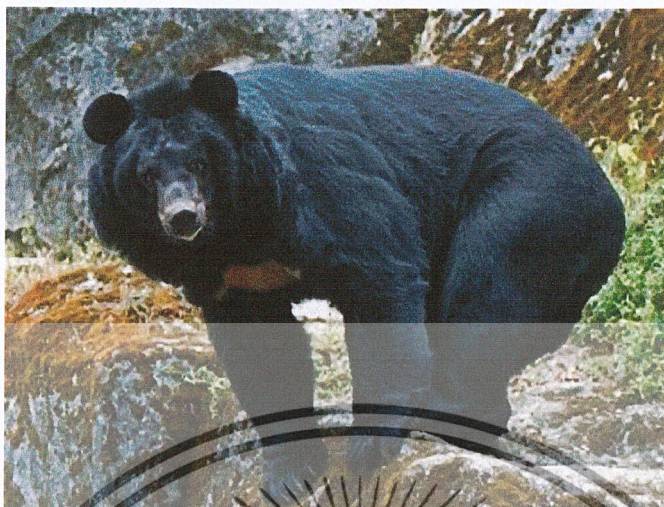
ลำตัวมีสีเหลืองปนเทา หรือสีเหลืองปนน้ำตาล มีลายแถบปรากฏบนหลังและด้านข้าง ลำตัวต่างกัน ขนใต้ท้อง คางและคอเป็นสีขาว ขนเหนือตัวมีสีขาว และมีแถบสีดำ หางมีแถบสีดำ เป็นบั้งตั้งแต่โคนหางถึงปลายหาง ปลายหางมีสีดำ หลังหูดำ และมีจุดสีขาวนวลใหญ่เห็นได้ชัด

ถิ่นอาศัย, อาหาร

พบในอินเดีย เนปาล บังกลาเทศ และพม่า เสือโคร่งเบงกอลกินเนื้อสัตว์ทุกชนิด โดยเฉพาะ หมูป่า และควาง

พฤติกรรม, การสืบพันธุ์

เสือโคร่งจะทำการกำหนดอาณาเขตโดยการจวนรอยไว้ตามต้นไม้ การปัสสาวะก็เป็นอีกวิธีหนึ่งเพื่อบอกอาณาเขต โดยปกติแล้วเสือโคร่งเป็นสัตว์ที่จะออกล่าเหยื่อก็ต่อเมื่อมันหิว และจะไม่ล่าเหยื่อที่ใหญ่กว่าตัวมันเอง เนื่องจากมีความเสี่ยง และอาจไม่ประสบความสำเร็จในการล่า สำหรับช่วงฤดูการผสมพันธุ์เสือโคร่งจะอาศัยอยู่เป็นคู่

ภาพที่ 5.8 หมีควายหรือหมีดำ
หมีควายหรือหมีดำ (*Selenarctos thibetanus*)

หมีควาย มีขนหนาสีดำหรือน้ำตาลทั่วทั้งตัวยกเว้นบริเวณอกซึ่งขนสีเหลืองอ่อนเป็นรูปตัววี (V) ขนบริเวณหัวไหล่และคอจะยาวเป็นพิเศษ หูค่อนข้างใหญ่ ฝ่าตีนใหญ่เดินเต็มตีน รอยตีนของหมีจึงคล้ายรอยตีนคน มีเล็บยาวและแหลมคม

ถิ่นอาศัย, อาหาร

หมีควายชอบอาศัยในป่าเขา แต่ก็มีพบในที่ราบได้บ้าง อยู่ในเขตกระจายพันธุ์อยู่ในเอเชียตะวันออก ตั้งแต่อัฟกานิสถาน อิหร่าน บังกลาเทศ ภูฏาน จีน รัสเซีย อินเดีย เนปาล ปากีสถาน พม่า ไทย กัมพูชา ลาว เวียดนาม มาเลเซีย มองโกเลีย เกาะฮอนชูและชิโกกุของญี่ปุ่น ได้หวั่นเกาหลิ พบได้สูงถึง 3,000 เมตร ส่วนอาหารประเภทพืช ได้แก่ หญ้า ผลไม้ เมล็ดพืช นอกจากนี้ก็กินน้ำผึ้งด้วย ปีนต้นไม้เก่งมาก แต่ชอบฉีกเปลือกไม้เพื่อหาแมลงได้เปลือกไม้ หรือใช้แสดงเป็นสัญลักษณ์บอกถึงอาณาเขตของตัวเอง

พฤติกรรม

แม้จะมีรูปร่างอ้วนอ้ายแต่ก็วิ่งได้เร็วมาก หมีควายเป็นสัตว์ที่สายตาไม่ค่อยดี จึงค่อนข้างดุร้าย เมื่อตกใจหรือสงสัยจะยืนด้วยขาหลัง ค่อยสูกับศัตรูโดยการตะปบด้วยขาหน้าและกัดด้วยฟันอย่างรุนแรง แต่นอกจากนี้แล้วยังมีพฤติกรรมที่แปลก คือ ชอบขุดตัวกลมแล้วกลิ้งลงมาจากเนินเขา สันนิษฐานว่าเป็นการเล่นสนุก แม้หมีควายจะไม่ดุร้ายอย่างรูปร่างภายนอก หมีควาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มักเลี้ยงคนมากกว่าที่จะเข้าโจมตี หมิควายบางตัวย้ายแหล่งหากินตามฤดูกาล ในฤดูร้อนจะย้ายขึ้นไปอาศัยบนที่สูง ส่วนในฤดูหนาวจะลงมาพื้นที่ต่ำกว่า หมิควายที่อาศัยในถิ่นหนาวจะมีพฤติกรรมที่คล้ายกับการจำศีลด้วย เช่นในญี่ปุ่น หมิควายจะหลับยาวเป็นเวลาราว 5 เดือน แต่ในเขตร้อนหมิควายไม่จำเป็นต้องทำอย่างนั้น ฤดูผสมพันธุ์ของหมิควายอยู่ราวเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม และออกลูกราวเดือนมกราคมจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ แต่บางสถานที่ฤดูอาจแตกต่างออกไป เช่นในปากีสถาน ฤดูผสมพันธุ์จะเริ่มในฤดูใบไม้ร่วง ออกลูกคราวละ 1-4 ตัว ลูกหมิจะอยู่กับแม่เป็นเวลา 2-3 ปี เมื่ออายุได้ 3-4 ปีก็ผสมพันธุ์ได้แล้ว หมิควายมีอายุขัยราว 25 ปี ในสวนสัตว์ที่มีการดูแลดีอาจอยู่ได้ถึงกว่า 30 ปี

ภาพที่ 5.9 ควายป่า

ควายป่า

ควายป่าเป็นสัตว์ชนิดเดียวกับ ควายบ้าน แต่มีลำตัวขนาดลำตัวใหญ่กว่า มีนิสัยว่องไว และดุร้ายกว่าควายบ้านมาก ตัวโตเต็มวัยมีความสูงที่ไหล่เกือบ ๒ เมตร น้ำหนักมากกว่า ๑,๐๐๐ กิโลกรัม สีสันตัวโดยทั่วไปเป็นสีเทา หรือสีน้ำตาลดำ ขาทั้ง ๔ สีขาวแก่ หรือสีเทาคล้ายใส่ถุงเท้าสีขาว ด้านล่างของลำตัวเป็นลายสีขาวรูปตัววี (V) ควายป่ามีเขาทั้ง ๒ เพศ เขามีขนาดใหญ่กว่าควายเลี้ยง วงเขากางออกกว้างโค้งไปทางด้านหลัง ด้านตัดขวางเป็นรูปสามเหลี่ยม ปลายเขาเรียวแหลม

ถิ่นอาศัย, อาหาร

ควายป่ามีเขตแพร่กระจายจากประเทศเนปาลและอินเดีย ไปสิ้นสุดทางด้านทิศตะวันออกที่ประเทศเวียดนาม ในประเทศไทยปัจจุบันมีควายป่าเหลืออยู่บริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง จังหวัดอุทัยธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 ยุคสมัยและวัฒนธรรมของอินเดีย

เรื่องราวต่างๆ เกิดขึ้นในประเทศอินเดีย ในป่าลึกของอินเดีย ชาวเมืองอาศัยอยู่แถวเทือกเขาชิโอเนีย ในประเทศอินเดีย น่าจะเป็นชาวพื้นเมืองที่อยู่ใกล้ชิดกับธรรมชาติและป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ ดูจากยังมีสัตว์ป่าอย่างมากมายในเรื่อง

ภาพที่ 5.10 ลักษณะบ้านเรือนในอินเดีย

ภาพที่ 5.11 บ้านเรือนใช้ฟางมุงหลังคา
ตัวบ้านทำจากฟาง, ไม้ไผ่

ภาพที่ 5.12 ทำจากดินบ้างตกแต่งลวดลายบน
ผนังบ้านดิน เส้นโค้ง รูปคน รูปสัตว์ รูปดอกไม้
ซึ่งแต่งแต้มด้วยสีโคลนจากท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแต่งกายชาวอินเดียในเรื่อง

- การแต่งกายหญิง

ผู้หญิงชาวอินเดียสวมชุดสีสันสดใส เรียกว่า ชุด紗หรี ผ้าที่ใช้ทำ紗หรีจะมีความยาวระหว่างห้าถึงเก้าหลา เป็นได้ทั้งผ้าฝ้ายและผ้าไหมปักเป็นดอกดวงลวดลายต่าง ๆ กัน ส่งประกายวาววับ 紗หรี (sari หรือ Saree) เป็นเครื่องแต่งกายสตรีแบบหนึ่งที่ใช้เป็นทั้งผ้านุ่งและผ้าห่ม โดยใช้ผ้าชิ้นยาวตั้งแต่ 4-9 เมตร ใช้หนึ่งทาบเปิดติดโค้ด (petticoat) ที่ใส่ไว้ด้านใน พันผ้ารอบตัวให้ยาวกรอมท้าว แล้วจับผ้าที่ด้านหน้าเหน็บไว้ที่เอว เหลือชายผ้ายาวไว้ส่วนหนึ่งสำหรับใช้พาดอกและสะพายบ่า ทาบเสื้อตัวสั้นด้านใน โดยมากเป็นบ่งชาย ห้อยชายผ้าไปด้านหลัง บ้างก็ดึงมาคลุมที่ศีรษะด้วยก็ได้ เสื้อตัวสั้นหรือเสื้อครึ่งตัว ที่สวมใส่ด้านในก่อนพันผ้า紗หรีทาบ เรียกว่า โชลี หรือ ราวิกา (choli or ravika) เป็นเสื้อแขนสั้นหรือแขนกุด คอต่ำ โดยเฉพาะคอหลังลึก บ้างก็เปิดให้เห็นแผ่นหลัง และตัวเสื้อสั้นปิดเฉพาะอก ไม่คลุมส่วนหน้าท้อง เครื่องแต่งกายแบบนี้มีประวัติความเป็นมาย้อนหลังไปได้ถึง 4000 กว่าปีมาแล้ว จากรูปประติมากรรมที่ขุดพบผ้ายาวแบบ紗หรีซึ่งคนอินเดียสามารถสืบทอดและรักษาวัฒนธรรมของตนมาได้ยาวนานจนถึงทุกวันนี้ นับเป็นสิ่งที่น่าทึ่งและน่ายกย่องมากเลยทีเดียว สวมใส่เมื่อเดินทางไปประกอบพิธีในวัด หรือในชีวิตประจำวัน ผ้าที่ใช้ในการตัดชุด紗หรีนำเข้ามาจากประเทศอินเดีย แบ่งออกเป็น 2 ชิ้น เป็นชุดยาวสีสันสดใส ตกแต่งด้วยลูกปักหลากหลายสีซึ่งทำให้ชุด紗หรีเป็นที่สะดุดตาและมีผ้ายาว 1 ผืน โดยจะคลุมไหล่ด้านหนึ่งและพันไว้รอบเอวของผู้สวมใส่ หญิงชนชั้นสูงจะสวมเสื้อผ้าที่ทำด้วยเส้นด้ายทองคำและเงิน

ภาพที่ 5.13 การแต่งกายหญิงของชาวอินเดีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การแต่งกายชาย

ชาวมลายู และชาวอินเดียเครื่องแต่งกายของบุรุษ ที่จัดไว้คู่กันเรียกว่า โคติ มีทั้งชนิดที่มีขอบ และไม่มีขอบ เป็นเครื่องแต่งกายของบุรุษที่เกิดขึ้น เมื่ออิทธิพลของเปอร์เซีย และ โมกุล แผ่ขยายเข้ามาสู่อินเดีย วัฒนธรรม ของชาวมลายูและชาวอินเดีย ผู้ชายสวมใส่ บาจามลายู (เสื้อผ้าแบบชาวมลายู) ชงก และหมวก ชุดผู้ชายแบบดั้งเดิมของชาวมลายูประกอบด้วยกระโปรงผ้าฝ้ายหรือผ้าไหม และผ้าพันคอผูกรอบเอว ผ้าพันคอ เรียกว่า ซาโรง หรือ เคียน ผ้าที่ใช้ตัดเย็บส่วนใหญ่จะใช้ผ้าที่มีสีสันทว่าง สดใส ผู้ชายจะสวมหมวกตามหลักศาสนา ชายชาวจีนสวมเสื้อผ้าไหม เสื้อนอกผ้าไหม ชัมพูขนาดพอดีรูปร่างทำจากผ้าฝ้ายเดียว

สตรีในชนบทนิยมแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีสดขนาดบาดตา ผ้าโพกศีรษะเป็นเครื่องแต่งกายส่วนหนึ่งของบุรุษในรัฐราชสถาน และในหมู่ชาวซิกข์ ผ้าโพกศีรษะเป็นสิ่งที่ได้รับความพิถีพิถันเป็นพิเศษ ส่วนชาวพื้นเมืองก็มีเครื่องแต่งกายมากมาย

ภาพที่ 5.14 การแต่งกายชายของชาวอินเดีย(Kurta Pajamas)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนการออกแบบ

การออกแบบภาพประกอบ

แบบร่างครั้งที่ 1

ภาพประกอบตอนเรื่องเมาศลิกถูกหมาป่า

ภาพที่ 6.1 แบบร่างครั้งที่ 1 ประกอบด้วยฉาก 1.ฉากกำเนิดเมาศลิก 2.ฉากเมาศลิกเข้าฝูง
3.ฉากเมาศลิกถูกลักพาตัว 4.ฉากเมาศลิกออกจากป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.2 แบบร่างครั้งที่ 1 ประกอบด้วยฉาก 5.ฉากเฒ่าลีพแม่ 6.ฉากสวนเชอร์คาน
7.ฉากเฒ่าลีช่วยแม่ให้พ้นภัย 8.ฉากเฒ่าลีผจญภัย

ภาพที่ 6.3 แบบร่างครั้งที่ 1 ฉากเฒ่าลีกลับสู่สังคมมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

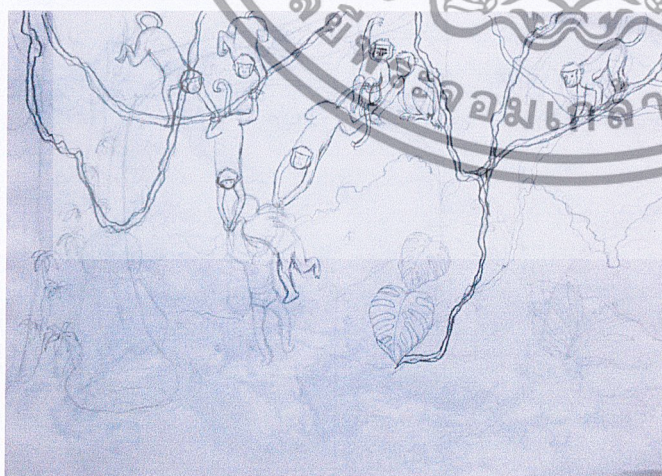
แบบร่างครั้งที่ 2

ภาพที่ 6.4 แบบร่างครั้งที่ 2
ฉากกำเนิดเมาศลีย์

ภาพที่ 6.5 แบบร่างครั้งที่ 2
ฉากเมาศลีย์เข้าฝูง

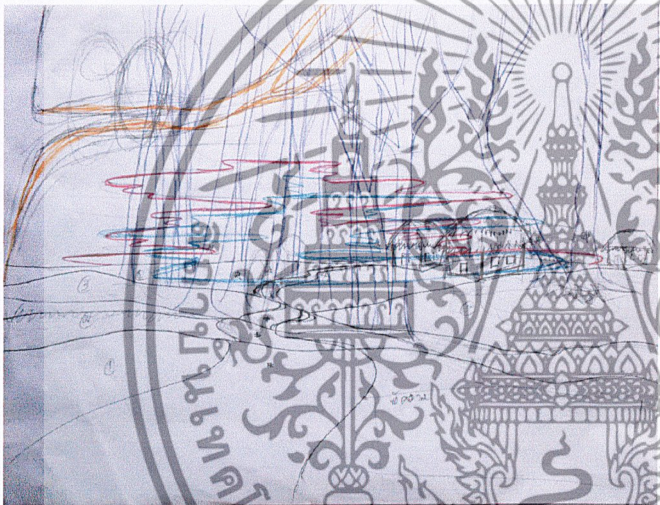

ภาพที่ 6.6 แบบร่างครั้งที่ 2
ฉากเมาศลีย์ถูกลักพาตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.7 แบบร่างครั้งที่ 2
ฉากแมคคิ้ออกจากป่า

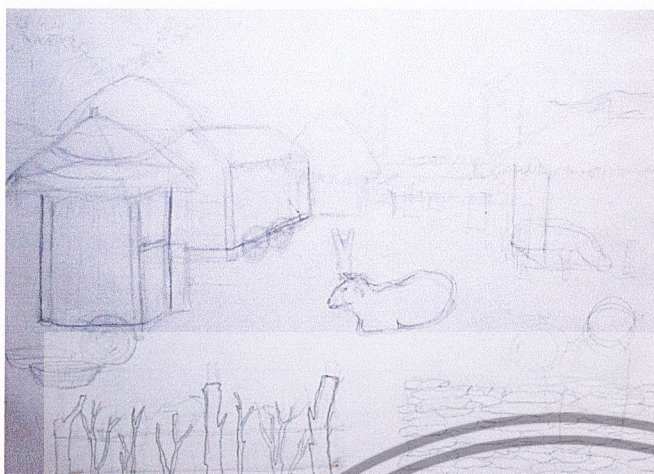

ภาพที่ 6.8 แบบร่างครั้งที่ 2
ฉากแมคคิ้อพบแม่

ภาพที่ 6.9 แบบร่างครั้งที่ 2
ฉากจากสวนแซร์คาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.10 แบบร่างครั้งที่ 2

ฉากเมาลีช่วยแม่ให้พ้นภัย

ภาพที่ 6.11 แบบร่างครั้งที่ 2

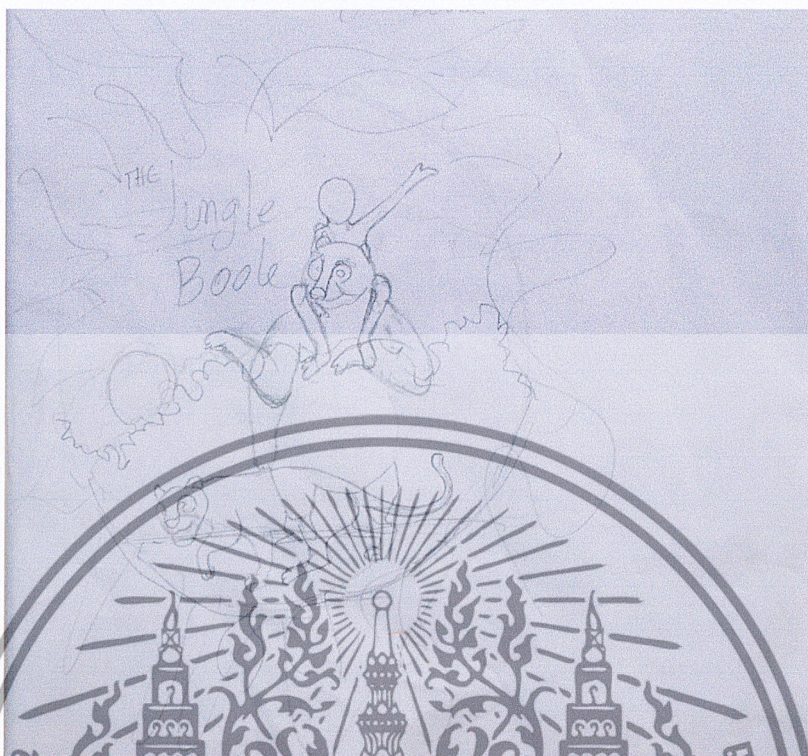
ฉากเมาลีผจญภัย

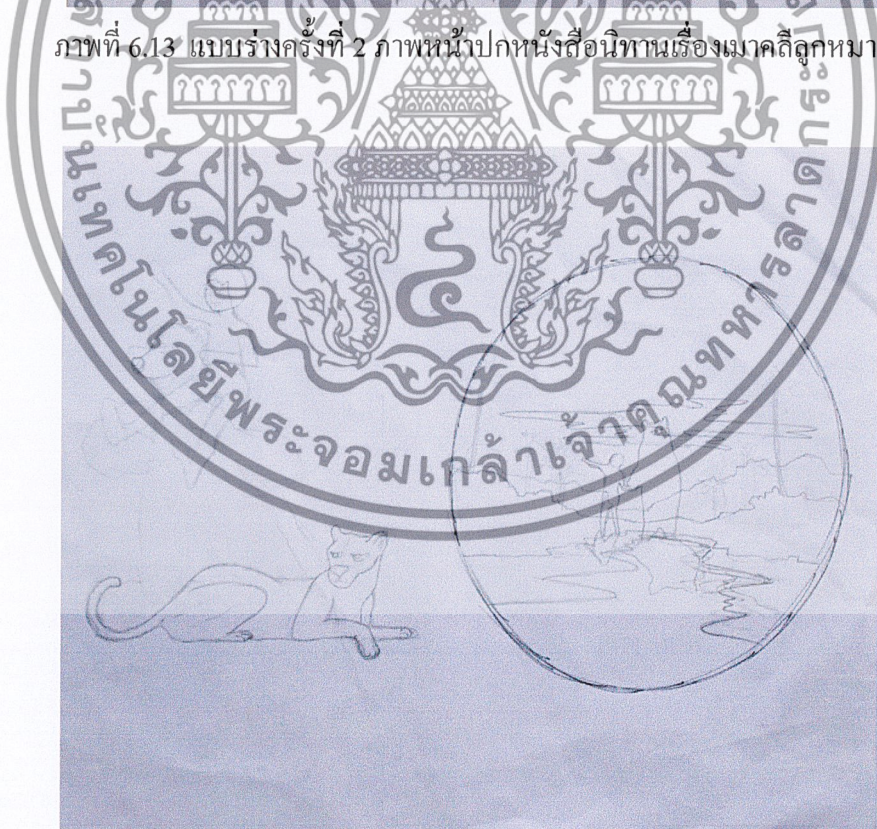
ภาพที่ 6.12 แบบร่างครั้งที่ 2

ฉากเมาลีกลับสู่สังคมมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

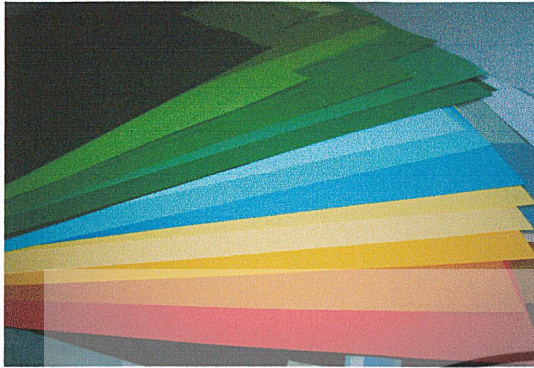
ภาพที่ 6.13 แบบร่างครั้งที่ 2 ภาพหน้าปกหนังสือนิทานเรื่องแมคทีลูกหมาป่า

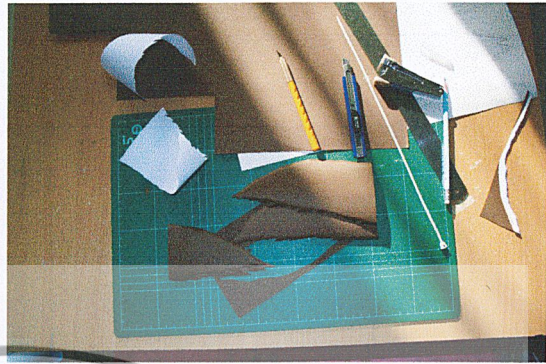
ภาพที่ 6.14 แบบร่างครั้งที่ 2 ภาพหลังปกหนังสือนิทานเรื่องแมคทีลูกหมาป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

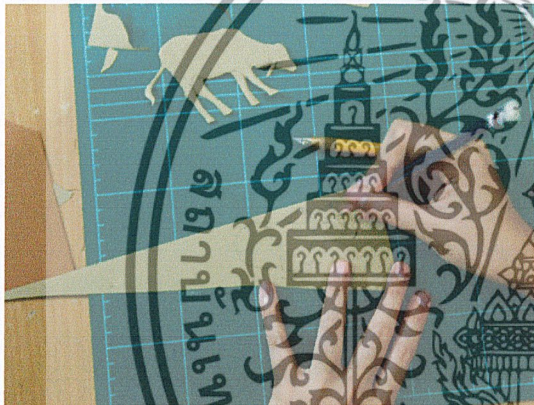
วิธีทำ Paper Sculpture

ภาพที่ 6.15 เตรียมกระดาษสีที่ต้องการใช้

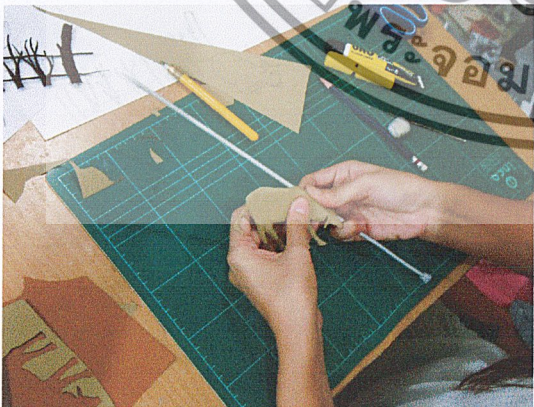
ภาพที่ 6.16 เตรียมอุปกรณ์, มีดคัตเตอร์, แม็ก, ดินสอ, ไม้บรรทัด, ที่รองตัด, ไม้ถักนิตติ้ง

ภาพที่ 6.17 ลอกภาพลงในกระดาษสี ตัวละคร, บ้าน, คนและสิ่งของต่างๆตามภาพที่วาด

ภาพที่ 6.18 ตัดรูปตามที่ได้วาดไว้แล้ว

ภาพที่ 6.19 นำไม้ถักนิตติ้งมาม้วนตรง ขอบกระดาษรูปที่ตัดไว้แล้วในทุกๆด้านของกระดาษ

ภาพที่ 6.20 ม้วนเสร็จก็จะมีส่วนประกอบ ต่างตามที่เรต้องการ และดูมีมิติมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

ผลงานขั้นสุดท้าย

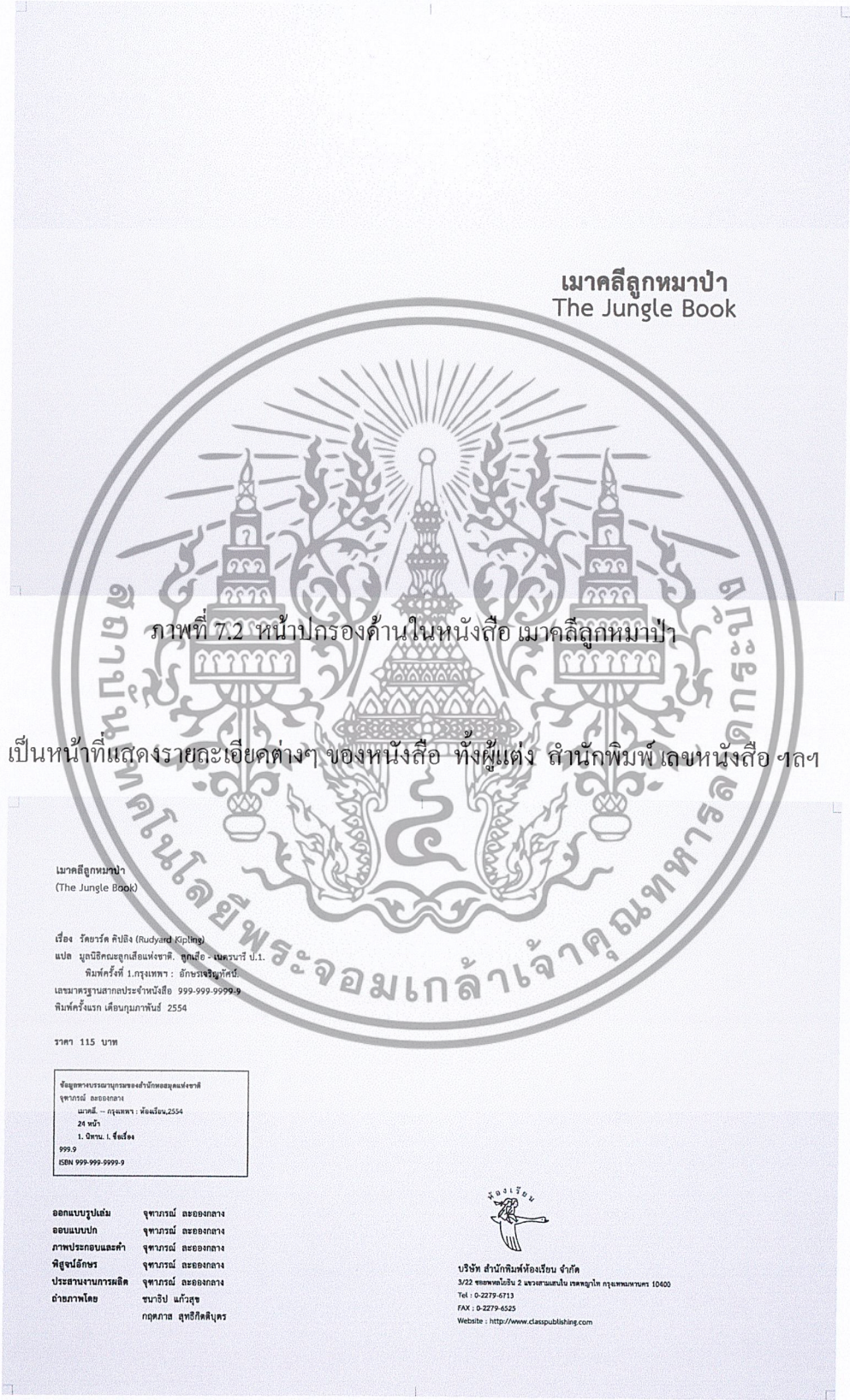
กระดาศีที่เลือกใช้เป็น โทนสีเขียวของใบไม้ นานาชนิดที่อยู่ในป่าดงดิบ ส่วนตรงกลางใช้กระดาศีที่ตัดกับสีเขียวเพื่อให้ตัวภาพเด่นขึ้นมา การจับคู่สีกระดาศีจะได้โทนกระดาศี หรือ ไม่จะต้องคำนึงถึงความลงตัวและกลมกลืนของภาพด้วย เพราะน้ำหนักสีของกระดาศีอาจจะไม่มีที่ที่เราต้องการครบทุกสี บางสีอาจจะหาไม่ได้

ภาพที่ 7.1 หน้าปกหน้าและหลังหนังสือ แมคสลิลูกหมาป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รองปกในและหน้าข้อมูลต่างๆของหนังสือเป็นกระดาศขาวธรรมดา

ภาพที่ 7.3 หน้าข้อมูลต่างๆหนังสือ แมคทีลูกหมาป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นการนำกระดาษมาสร้างภาพ Kipling ซึ่งเป็นผู้แต่ง เรื่องแมคลี

ภาพที่ 7.4 หน้าประวัติผู้แต่งเรื่อง แมคลีลูกหมาป่า

เป็นฉากที่เสือดำ บาเคียรา พบแมคลีเป็นครั้งแรก เป็นฉากที่ป่าที่อยู่ใกล้แม่น้ำ ไกลี่แม่น้ำมีต้นไม้รกทึบ เพื่อให้แมคลีเห็นต้องใช้สิ่งที่ติดกับสีโทนเขียว

ภาพที่ 7.5 Paper Sculptures จากกำเนิดแมคลี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นฉากในป่าที่แมคลีจะได้รับการยอมรับจากฝูงหมาป่าเป็นครั้งแรก เพื่อให้ตรงที่แมคลีโดดเด่น
ขึ้นมาจึง ทำให้ตรงเนินดินที่แมคลีขึ้นเป็นสื่ออ่อนกว่าหญ้าตรงที่อื่นๆ

ภาพที่ 7.6 Paper Sculptures จากแมคลีถูกลักพาตัว

เป็นภาพที่ทำให้เกิดการผิดพลาด ในการเว้นระยะห่างตรงที่จะใส่ข้อความ จะเห็นว่าข้อความทับ
ซ้อนกับภาพ ใส่พระอาทิตย์สีเหลืองด้านหลังเพื่อขับให้แมคลีและพวกลิงเด่นขึ้น

ภาพที่ 7.7 Paper Sculptures จากแมคลีถูกลักพาตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นภาพต่อจากตอนที่แล้วฉากด้านหลังจึงคล้ายๆกัน

ภาพที่ 7.8 Paper Sculptures นาคเมาศีลออกจากป่า

เป็นป่าที่อยู่ใกล้หมู่บ้าน ออกโทนีสืบน้ำตาลกลบกลืนกับต้นไม้และบ้าน เป็นฉากที่เมาศีลได้พบแม่จึงใช้ตีฟันและน้ำเงินตรงเลื้อยฝ่าเพื่อให้คนในระยะไกลๆเห็นขึ้นมา

ภาพที่ 7.9 Paper Sculptures นาคเมาศีลพบแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นฉากในหุบเขาเป็นช่องเขาแคบๆ มีแต่ภูเขาล้อมรอบ

ภาพที่ 7.10 Paper Sculptures ฉากอวสานแฮร์ริคาน

ภาพที่ 7.11 Paper Sculptures ฉากเมาคีช่วยแม่ให้พ้นภัย

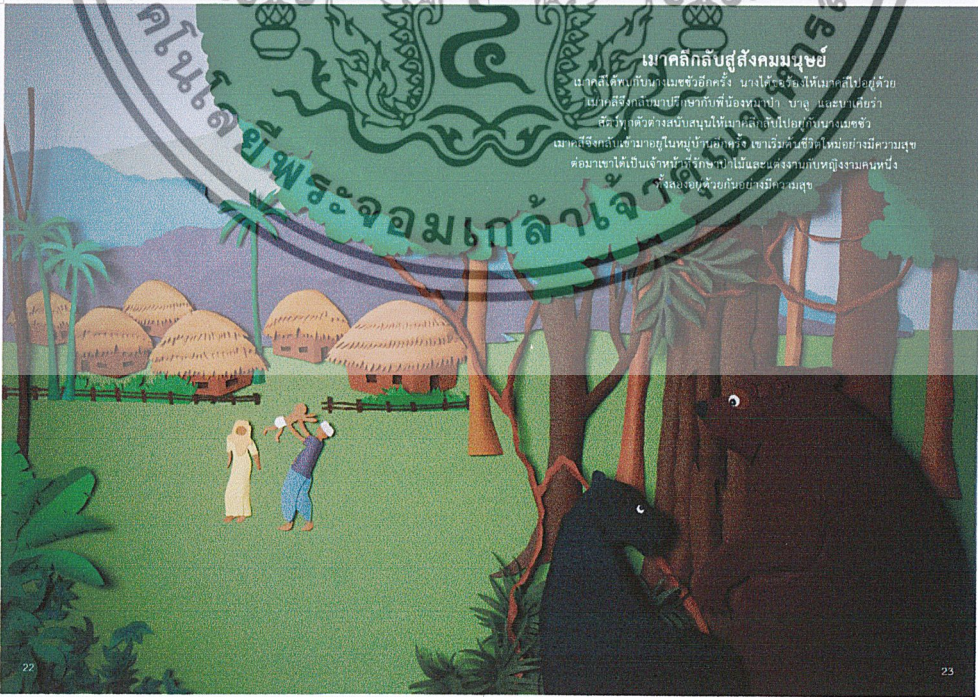
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากนี้เป็นฉากในถ้าส่วนใหญ่เป็นโทนสีเข้ม ดำ น้ำตาล เพื่อให้ตัดกับสีเหลืองทองของ
เหรียญและตัวละคร

ภาพที่ 7.12 Paper Sculptures ฉากเมคลีผจญภัย

เป็นฉากจบเรื่องเพื่อผลักดันให้ภาพดูมีระยะใกล้ไกลจึงให้ตัวละครที่อยู่ด้านหน้าจะตัวใหญ่กว่าปกติ

ภาพที่ 7.13 Paper Sculptures ฉากเมคลีกลับสู่สังคมมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคิดจากเรื่องแมกลี

* การเลือกทางเดินดำรงชีวิต อย่างถูกต้องลงในเป้าหมายของตนเอง เป็นสิ่งที่ดีที่สุด

จากเรื่องสัตว์หูกวางความเห็นว่า หากมีแมกลีอยู่ในผู้จะเป็น เป้าของพวกราชพราน ซึ่งก็จะเป็นอันตรายต่อทั้งตัวแมกลีเองและผู้ บาดและบาปเฝ้าเจ้าใจจันนี่ จึงไม่น่าไว้ใจ แมกลี ออกจากป่าไป

* แรกเริ่มที่เข้าไปใน หมู่บ้าน แมกลี กลายเป็นตัวประหลาด สำหรับทุกคน เขาต้องพยายามอย่างมากในการปรับตัว ทั้งการเรียน ภาษา มารยาทในสังคม การใช้ชีวิตประจำวัน ๖ หลายครั้งที่เขาต้อง และคิดจะกลับเข้าไปแล้วไม่ออกมาอีก แต่บางที บ้างก็มีความ ครอบครองความป่าและธรรมชาติในผู้ต่างก็คอยไม่พอใจ

ภาพที่ 7.14 ข้อคิดที่ได้จากเรื่องแมกลีถูกหมาป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 8

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การทำงานอะไรสักอย่างให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้น ย่อมต้องผ่านอุปสรรคต่าง ๆ นานา ไม่มากก็น้อย อยู่ที่ว่าเราจะเลือกที่จะเผชิญหน้าและแก้ปัญหาเหล่านั้นหรือไม่ หรือเลือกที่จะเดินหนีมันไปทั้งที่ยังไม่ได้ลองลงมือทำเลย และที่สำคัญไม่ว่าจะทำงานใด ๆ นั้น เราต้องมีความมุ่งมั่น และตั้งใจจริงที่ทำมันก่อน หากไม่ตั้งใจทำตั้งแต่แรก เมื่อพบอุปสรรคก็จะท้อแท้และไม่อยากทำในที่สุดงานก็ออกมาไม่ดี ไม่สำเร็จในที่สุด

จากการทำโครงงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้พบเจอกับอุปสรรคต่างๆ ซึ่งถือว่าเป็นบทเรียนในการทำงานต่างๆต่อไปไม่ว่าเราจะเริ่มทำอะไรเราต้องรู้จักวางแผนงานทุกครั้ง ทั้งเรื่องในเวลางานว่าจะมีขอบเขตงานขนาดไหน โดยประเมินความสามารถของตนเองกับการกำหนดขนาดของงาน เพื่อให้เราทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนด ต้องกำหนดว่าชิ้นนี้จะเสร็จเมื่อไร แล้วทั้งหมดจะใช้เวลาเท่าไร และต้องเผื่อเวลาสำหรับความผิดพลาดที่จะเกิดอย่างไม่คาดคิด ไม่ว่าจะเป็น ร้านปริ้นเครื่องปริ้นเสียแล้วจะอย่างไร สำหรับผู้ที่ทำโครงงานประเภทนี้ขอแนะนำว่าใช้เวลาในการทำงานมาก ควรกะเวลาให้ดี การจะทำภาพประกอบที่ดีเราจะต้องค้นคว้าหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรากำลังจะเขียน จะต้องตีความหมายจากเรื่องราวให้ได้ว่าเกิดขึ้นในยุคสมัยใด บุคคล สัตว์ เป็นอย่างไรแต่งกายอย่างไร ฉากนี้ควรเป็นอย่างไร เรามีหน้าที่แปลความหมายจากตัวอักษร สร้างเป็นภาพให้เด็กๆจินตนาการตามเรื่องและสนุกสนานตามเรื่องราว นั้น ภาพจะอธิบายเรื่องราวให้เด็กๆเข้าใจได้มากขึ้น ดังนั้นภาพที่สร้างขึ้นมาก็ควรจะมาจากธรรมชาติความเป็นจริงบวกกับจินตนาการของนักออกแบบด้วย

บรรณานุกรม

- _____ . The jungle book . กรุงเทพมหานคร : เนชั่นเอ็กมอนด์เอ็ดดูเคชันเมนท์ , [254-].
- _____ . The jungle book แมคทีลูกหมาป่า . กรุงเทพมหานคร : แปซิฟิคมาร์เก็ตติ้งเอนด์เอ็นเตอร์เทนเมนต์กรุ๊ป, 2550.
- Tatsuhide Matsuoka . สิ่งมีชีวิตในป่า . แปลโดย ดร.ชวลิต วิทยานนท์ . กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์ , 2545
- ลีป ประภา . ป่าดงดิบ .. กรุงเทพมหานคร : สัมภาษณ์พิมพ์ลีปประภา , 2540
- เนื้อเรื่องนิยายเรื่อง แมคที [ออนไลน์]. สืบค้น 13 พฤศจิกายน 2553. เข้าถึงได้จาก http://www.truelookpanya.com/true/knowledge_detail.php?mul_content_id=2325
- ประวัติแมคทีโดย รัตยาร์ด คีปลิง . [ออนไลน์]. สืบค้น 20 พฤศจิกายน 2553. เข้าถึงได้จาก <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=vinitisiri&month=022010&date=01&group=48&gblog=11>
- สัตว์ป่าในอินเดีย . [ออนไลน์]. สืบค้น 2 ธันวาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://www.ecoindia.com/trips/east-india-wildlife-tour-package.html>
- สัตว์ป่าในอินเดีย . [ออนไลน์]. สืบค้น 20 ธันวาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://www.indianwildlife-tours.com/wildlife-in-india.html>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ –สกุล

นางสาวจุฑาภรณ์ ละอองกลาง

ที่อยู่

97 หมู่ 4 ตำบลหนองตรุด

อำเภอ เมือง จังหวัด ครัง 92000

E-mail:

ju_juook@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2541

ระดับประถมจากโรงเรียนทิพยรัตน์วิทยา

พ.ศ. 2544

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนจุฑาภรณ์ราชวิทยาลัยตรัง

ระดับมัธยมศึกษาปลายจากโรงเรียนวิเชียรมาตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้